

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/242 z dne 9. oktobra 2014 o določitvi podrobnih pravil o delovanju svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike** 1
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/243 z dne 13. februarja 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 glede vnosa za Združene države Amerike na seznamu tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo ali njegov tranzit skozi Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco⁽¹⁾** 5
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/244 z dne 16. februarja 2015 o izdaji dovoljenja za kinolinsko rumeno kot krmni dodatek za živali, ki niso namenjene proizvodnji hrane⁽¹⁾** 8
- ★ **Uredba Komisije (EU) 2015/245 z dne 16. februarja 2015 o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1177/2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) glede seznama ciljnih sekundarnih spremenljivk za leto 2016 v zvezi z dostopom do storitev⁽¹⁾** 11

- Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/246 z dne 16. februarja 2015 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 21

SKLEPI

- ★ **Sklep Političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2015/247 z dne 10. februarja 2015 o imenovanju vodje policijske misije Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afghanistan) (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)** 24

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

- ★ Sklep Komisije (EU) 2015/248 z dne 15. oktobra 2014 o ukrepih SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), ki jih je Slovaška republika izvedla v korist zdravstvenih zavarovalnic Spoločna zdravotna poistovna, a. s. (SZP) in Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 7277)⁽¹⁾ 25
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/249 z dne 10. februarja 2015 o podaljšanju veljavnosti Odločbe 2006/502/ES o zahtevi, da države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se dajo na trg samo vžigalniki, ki so varni za otroke, in za prepoved dajanja neobičajnih vžigalnikov na trg (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 603)⁽¹⁾ 41
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/250 z dne 13. februarja 2015 o spremembi prilog I in II k Odločbi 2004/558/ES v zvezi s statusom nemških zveznih dežel Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern kot prostih infektivnega bovinega rinotraheitisa (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 706)⁽¹⁾ 43
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/251 z dne 13. februarja 2015 o spremembi Izvedbenega sklepa 2014/709/EU glede nadzornih ukrepov za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 710)⁽¹⁾ 46
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/252 z dne 13. februarja 2015 o spremembi Priloge II k Odločbi 2007/777/ES glede vnosa za Združene države Amerike na seznamu tretjih držav ali njihovih delov, iz katerih je dovoljen vnos mesnih izdelkov in obdelanih želodcev, mehurjev in črev v Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 714)⁽¹⁾ 52
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/253 z dne 16. februarja 2015 o določitvi pravil glede vzorčenja in poročanja iz Direktive Sveta 1999/32/ES v zvezi z deležem žvepla v gorivih za plovila 55

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/242

z dne 9. oktobra 2014

o določitvi podrobnih pravil o delovanju svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije;

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾ in zlasti člena 45(4) Uredbe;

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1380/2013, zlasti člen 43 Uredbe, določa ustanovitev svetovalnih svetov, da se spodbuja uravnotežena zastopnost vseh zainteresiranih strani na področju ribištva in ribogojstva ter se prispeva k doseganju ciljev skupne ribiške politike.
- (2) Svetovalni sveti lahko predložijo priporočila in predloge Komisiji in zadevnim državam članicam glede zadev v zvezi z upravljanjem ribištva ter družbeno-gospodarskimi in ohranitvenimi vidiki ribištva in akvakulture. Komisijo in države članice lahko obvestijo o težavah v zvezi z upravljanjem ter družbeno-gospodarskimi in ohranitvenimi vidiki ribištva in akvakulture na svojem geografskem območju ali področju pristojnosti ter s tesnim sodelovanjem z znanstveniki prispevajo k zbiranju, predložitvi in analizi podatkov, potrebnih za pripravo ohranitvenih ukrepov.
- (3) S Sklepom Sveta 2004/585/ES ⁽²⁾ je bilo ustanovljenih sedem regionalnih svetovalnih svetov, v Prilogi III k Uredbi (EU) št. 1380/2013 pa so vključeni tudi štirje novi svetovalni sveti, ustanovljeni z navedeno uredbo.
- (4) Ker so novi svetovalni sveti ustanovljeni z Uredbo (EU) št. 1380/2013, je treba opredeliti postopek za začetek njihovega delovanja.
- (5) Poleg tega je treba glede na pomembno vlogo, ki jo bodo svetovalni sveti imeli v regionalizirani skupni ribiški politiki, in v skladu z načeli dobrega upravljanja, določenimi v členu 3(b) in (f) Uredbe (EU) št. 1380/2013, zagotoviti, da v skladu s členom 43(1) navedene uredbe njihova sestava zagotavlja uravnoteženo zastopnost vseh legitimnih zainteresiranih strani na področju ribištva, tudi predstavnikov malega priobalnega ribolova, in po potrebi akvakulture.
- (6) Mali priobalni ribolov ima pomembno družbeno, gospodarsko, okoljsko in kulturno vlogo v številnih obalnih skupnosti po vsej Evropski uniji. Zato je treba zagotoviti, da njegovi predstavniki učinkovito sodelujejo pri delu svetovalnih svetov, tudi s prispevkom za stroške in izgubo dohodka, ki ga tako sodelovanje lahko povzroči.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

⁽²⁾ Sklep Sveta z dne 19. julija 2004 o ustanovitvi regionalnih svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike (UL L 256, 3.8.2004, str. 17).

- (7) Svetovalni sveti bodo lahko za učinkovito delovanje in sodelovanje z deležniki iz tretjih držav prilagodili svoje načine dela in povrnili stroške na podlagi vsakega primera posebej –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa podrobna pravila za delovanje svetovalnih svetov iz člena 43 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zadevna država članica“ pomeni državo članico, ki ima neposreden upravljalni interes v smislu člena 4(1)(22) Uredbe (EU) št. 1380/2013 na področju pristojnosti svetovalnega sveta, kakor je opredeljeno v členu 1 Priloge III k Uredbi (EU) št. 1380/2013. V svetovalnem svetu za akvakulturo in svetovalnem svetu za trge „zadevna država članica“ pomeni vse države članice Unije;
2. „sektorske organizacije“ pomenijo organizacije, ki zastopajo ribiče in pri svetovalnem svetu za akvakulturo gospodarske subjekte na področju akvakulture ter predstavnike predelovalnega in tržnega sektorja;
3. „druge interesne skupine“ pomenijo predstavnike skupin, ki jih zadeva skupna ribiška politika, razen sektorskih organizacij, zlasti okoljske organizacije in skupine potrošnikov.

Člen 3

Začetek delovanja novih svetovalnih svetov

1. Sektorske organizacije in druge interesne skupine z interesom v enem od svetovalnih svetov iz člena 43(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 predložijo Komisiji skupno vlogo za začetek delovanja zadevnega svetovalnega sveta. Skupna vloga je združljiva s cilji in načeli skupne ribiške politike, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 1380/2013, zlasti v členu 43(1) in Prilogi III, in vključuje:

- (a) navedbo ciljev;
- (b) načela delovanja;
- (c) poslovnik;
- (d) seznam sektorskih organizacij in drugih interesnih skupin.

2. Komisija preveri, ali je skupna vloga združljiva s pravili iz Uredbe (EU) št. 1380/2013, zlasti Priloge III, in s pravili iz te uredbe, ter jo nato posreduje zadevni državi članici v dveh mesecih po prejetju vloge. Komisija lahko predlaga spremembe skupne vloge, da bi zagotovila, da izpolnjuje vse zahteve iz tega člena.

3. Zadevna država članica odloči, ali vlogo podpišejo predstavnike sektorske organizacije in druge interesne skupine, ter Komisijo obvesti o svojem soglasju v enem mesecu po prejetju vloge. Komisija lahko na podlagi pripomb zadevne države članice zahteva nadaljnje spremembe ali pojasnila.

4. Komisija v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* objavi obvestilo o začetku delovanja posameznega novega svetovalnega sveta. Teh informacij ne objavi, dokler niso izpolnjene vse zahteve iz odstavka 1 zgoraj. Svetovalni svet začne delovati na datum, ki je naveden v obvestilu, ki ne sme biti pred datumom objave obvestila.

Člen 4

Sestava in organizacija svetovalnih svetov

1. Svetovalni sveti so sestavljeni in organizirani v skladu z določbami iz člena 43(1), člena 45(1) do (3) in Priloge III k Uredbi (EU) št. 1380/2013 ter v skladu z določbami iz odstavkov 2 do 6 tega člena.

2. Generalna skupščina svetovalnega sveta:

(a) sprejme poslovnik svetovalnega sveta;

(b) se sestane vsaj enkrat letno, da odobri letno poročilo, letni strateški načrt in letni proračun svetovalnega sveta.

3. Generalna skupščina imenuje izvršni odbor, ki ima do 25 članov. Po posvetovanju s Komisijo se generalna skupščina lahko odloči, da bo imenovala izvršni odbor, ki ima do 30 članov, da bi tako zagotovila ustrezno zastopnost malega priobalnega ribolova.

4. Generalna skupščina zagotovi pravično članarino, ki omogoča uravnoteženo in široko zastopnost vseh deležnikov ob upoštevanju njihove finančne zmožnosti.

5. Izvršni odbor:

(a) vodi in upravlja naloge svetovalnega sveta v skladu s členom 44(2) in (3) Uredbe (EU) št. 1380/2013;

(b) pripravi letno poročilo, letni strateški načrt in letni proračun;

(c) sprejme priporočila in predloge, kot je navedeno v členu 44(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013.

6. Generalna skupščina in izvršni odbor zagotovita uravnoteženo in široko zastopnost vseh deležnikov, s poudarkom na malem priobalnem ribolovu, kadar je to primerno. Število predstavnikov malega priobalnega ribolova odraža delež ladjevij za mali priobalni ribolov v ribiškem sektorju zadevne države članice.

Člen 5

Načini dela

Vsak svetovalni svet pri odločanju o načinih dela zagotovi učinkovitost in polno udeležbo vseh članov z uporabo sodobnih komunikacijskih sredstev in sredstev informacijske tehnologije kot tudi z zagotavljanjem storitev prevajanja in tolmačenja.

Člen 6

Finančni prispevek svetovalnih svetov

1. Vsak svetovalni svet ribičem, ki predstavljajo organizacije za mali priobalni ribolov, poleg povrnitve potnih in nastanitvenih stroškov ponudi dodatno nadomestilo za njihovo učinkovito sodelovanje pri delu sveta. Takšno nadomestilo se utemljuje za vsak primer posebej.

2. Če svetovalni svet povabi k sodelovanju opazovalce iz tretjih držav, kot je navedeno v točki (k) odstavka 2 Priloge III k Uredbi št. 1380/2013, lahko prispeva k potnim in nastanitvenim stroškom opazovalcev pod enakimi pogoji, ki veljajo za člane sveta.

Člen 7**Podpora držav članic**

Države članice lahko zagotavljajo ustrezno tehnično, logistično in finančno podporo za lažje delovanje svetovalnih svetov.

Člen 8**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 9. oktobra 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/243**z dne 13. februarja 2015****o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 glede vnosa za Združene države Amerike na seznamu tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo ali njegov tranzit skozi Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽¹⁾ in zlasti uvodnega stavka člena 8, prvega pododstavka točke 1 člena 8, točke 4 člena 8 in člena 9(4)(c) Direktive,ob upoštevanju Direktive Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav ⁽²⁾, ter zlasti člena 23(1), člena 24(2) in člena 25(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) 798/2008 ⁽³⁾ določa zahteve za izdajanje veterinarskih spričeval za uvoz perutnine in perutninskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: blago) v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo, vključno s skladiščenjem med tranzitom. Določa, da se lahko blago uvaža v Unijo in tranzit skozi Unijo lahko opravi le iz tretjih držav, z ozemelj, območij ali iz kompartmentov, navedenih v stolpcih 1 in 3 tabele v delu 1 Priloge I k navedeni uredbi.
- (2) Uredba (ES) št. 798/2008 določa tudi pogoje za tretjo državo, ozemlje, območje ali kompartment, da se to lahko šteje za prosto visokopatogene aviarne influence (v nadaljnjem besedilu: HPAI).
- (3) Združene države Amerike so v delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 navedene kot tretja država, iz katere je s celotnega ozemlja države dovoljen uvoz blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo.
- (4) Sporazum med Unijo in Združenimi državami Amerike ⁽⁴⁾ določa hitro medsebojno priznavanje ukrepov regionalizacije v primeru izbruha bolezni v Uniji ali Združenih državah Amerike (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (5) Združene države Amerike so 19. decembra 2014 potrdile prisotnost HPAI podtipa H5N8 na gospodarstvu s perutnino v okrožju Douglas County v zvezni državi Oregon in 3. januarja 2015 prisotnost HPAI podtipa H5N2 na gospodarstvu s perutnino v zvezni državi Washington. Celotno ozemlje navedene tretje države se zato morda ne more več šteti kot prosto navedene bolezni. Veterinarski organi Združenih držav Amerike so takoj začasno ustavili izdajanje veterinarskih spričeval iz svojega celotnega ozemlja za pošiljke perutninskega blaga, namenjenih za uvoz v Unijo in tranzit skozi Unijo. Združene države Amerike so prav tako izvedle politiko pokončanja in uničenja okuženih živali za nadzor nad HPAI in omejitev njenega širjenja.
- (6) Združene države Amerike so predložile podatke o epidemiološkem stanju na svojem ozemlju in o ukrepih, ki so jih sprejele za preprečitev nadaljnega širjenja HPAI, Komisija pa jih je zdaj ocenila. Na podlagi navedene ocene ter obveznosti, določenih v Sporazumu, in jamstev, ki so jih zagotovile Združene države Amerike, je primerno sklepati, da bi uvedba samo omejitve vnosa v Unijo blaga z območja v zvezni državi Oregon, prizadetega zaradi HPAI, in celotne zvezne države Washington, za katera so veterinarski organi Združenih držav Amerike uvedli

⁽¹⁾ ULL 18, 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 74.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 798/2008 z dne 8. avgusta 2008 o določitvi seznama tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih se dovolita uvoz perutnine in perutninskih proizvodov v Skupnost in njihov tranzit skozi Skupnost, ter zahtevah za izdajanje veterinarskih spričeval (UL L 226, 23.8.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Sporazum med Evropsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike o sanitarnih ukrepih za zaščito zdravja ljudi in živali pri trgovanju z živimi živalmi in živalskimi proizvodi, kot je bil v imenu Skupnosti odobren s Sklepom Sveta 1998/258/ES (UL L 118, 21.4.1998, str. 1).

omejitve zaradi trenutnih izbruhov, morala zadoščati za kritje tveganj, povezanih z vnosom blaga v Unijo. Vnos za Združene države na seznam v delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 bi bilo zato treba spremeniti, da se upošteva regionalizacija navedene tretje države zaradi trenutnih izbruhov HPAI.

- (7) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 798/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Del 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. februarja 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

V delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 se vnos za Združene države Amerike nadomesti z naslednjim:

Oznaka ISO in ime tretje države ali ozemlja	Oznaka tretje države, ozemlja, območja ali kompartenta	Opis tretje države, ozemlja, območja ali kompartenta	Veterinarsko spričevalo		Posebni pogoji	Posebni pogoji		Status nadzora aviarne influence	Status cepljenja proti aviarni influenci	Status nadzora salmonele (?)
			Vzorci	Dodatna jamstva		Končni datum (1)	Začetni datum (2)			
1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
„US – Združene države	US-0	celotno ozemlje države	SPF							
			EP, E							S4
	US-1	območje Združenih držav, razen ozemlja US-2	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA		N			A		S3, ST1“
			WGM	VIII						
			POU, RAT		N					
	US-2	območje Združenih držav Amerike, ki zajema okrožje Douglas County v zvezni državi Oregon in celotno ozemlje zvezne države Washington	WGM	VIII	P2	19.12.2014				
		POU, RAT		N P2						

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/244**z dne 16. februarja 2015****o izdaji dovoljenja za kinolinsko rumeno kot krmni dodatek za živali, ki niso namenjene proizvodnji hrane****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1831/2003 določa izdajo dovoljenj za dodatke za uporabo v prehrani živali ter razloge in postopke za izdajo takih dovoljenj. Člen 10 navedene uredbe določa ponovno oceno dodatkov, dovoljenih v skladu z Direktivo Sveta 70/524/EGS ⁽²⁾.
- (2) V skladu z Direktivo 70/524/EGS je bilo izdano dovoljenje brez časovne omejitve za kinolinsko rumeno kot krmni dodatek za živali, ki niso namenjene proizvodnji hrane, in za živali za proizvodnjo hrane, kar zadeva nekatere predelane krme v okviru skupine „barvila“. Ta snov je bila v skladu s členom 10(1) Uredbe (ES) št. 1831/2003 naknadno vpisana v register krmnih dodatkov iz člena 17 Uredbe (ES) št. 1831/2003 kot obstoječ proizvod.
- (3) V skladu s členom 10(2) Uredbe (ES) št. 1831/2003 in v povezavi s členom 7 Uredbe je bil vložen zahtevek za ponovno oceno kinolinsko rumenega kot krmnega dodatka za živali, ki niso namenjene proizvodnji hrane, v skladu s členom 7 navedene uredbe je vložnik zahteval, da se dodatek uvrsti v kategorijo dodatkov „senzorični dodatki“. V skladu s členom 7(3) Uredbe (ES) št. 1831/2003 so bili navedenemu zahtevku priloženi zahtevani podatki in dokumenti.
- (4) Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) je v mnenju z dne 10. julija 2013 navedla, da kinolinsko rumeno pod predlaganimi pogoji uporabe nima škodljivega vpliva na zdravje živali in ljudi ali okolje. Agencija je glede na dokaze, ki jih je predložil vložnik, sklenila tudi, da učinkovitosti kinolinsko rumenega glede na odmere in vrsto krme ter njene obdelave ni mogoče oceniti. Vendar je Agencija prav tako navedla, da za ta dodatek, ki je odobren v hrani, kadar je njegova funkcija za krmo enaka kot za hrano, dodatno dokazovanje učinkovitosti morda ni potrebno. Ker je priporočena najvišja raven, ki jo predlaga Agencija, za ta dodatek podobna ravnem, odobrenim za hrano v različnih vrstah proizvodov, je Komisija menila, da obstajajo zadostni dokazi o učinkovitosti te snovi. Agencija meni, da ni potrebe po posebnih zahtevah v zvezi s spremljanjem po dajanju na trg. Potrdila je tudi poročilo o analitski metodi krmnega dodatka, ki ga je predložil referenčni laboratorij, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1831/2003.
- (5) Ocena kinolinsko rumenega je pokazala, da so pogoji za dovoljenje iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1831/2003 izpolnjeni. Zato bi bilo treba dovoliti uporabo navedene snovi, kakor je opredeljeno v Prilogi k tej uredbi.
- (6) Ker ni varnostnih razlogov, zaradi katerih bi morali takoj začeti veljati spremenjeni pogoji za izdajo dovoljenja, je primerno zagotoviti prehodno obdobje, da se lahko zainteresirane strani pripravijo na izpolnjevanje novih zahtev zaradi izdaje dovoljenja.
- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

⁽¹⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 29.⁽²⁾ Direktiva Sveta 70/524/EGS z dne 23. novembra 1970 o dodatkih v krmi (UL L 270, 14.12.1970, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Snov iz Priloge, ki spada v kategorijo dodatkov „senzorični dodatki“ in funkcionalno skupino „barvila: snovi, ki dodajo ali obnovijo barvo v krmi“, se dovoli kot dodatek v prehrani živali v skladu s pogoji iz navedene priloge.

Člen 2

Snov iz Priloge in krma, ki vsebuje navedeno snov, proizvedeni in označeni pred 9. marcem 2017 v skladu s pravili, ki se uporabljajo pred 9. marcem 2015, se lahko še naprej dajeta na trg in uporabljata do porabe obstoječih zalog.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. februarja 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Identifikacijska številka dodatka	Dodatek	Sestava, kemijska formula, opis, analitska metoda	Vrsta ali kategorija živali	Najvišja starost	Najnižja vsebnost	Najvišja vsebnost	Druge določbe	Datum poteka veljavnosti dovoljenja
					mg aktivne snovi/kg popolne krmne mešanice z vsebnostjo vlage 12 %			

Kategorija senzoričnih dodatkov. Funkcionalna skupina: barvila. (i) snovi, ki dodajo ali obnovijo barvo v krmi;

2a104	Kinolinsko rumeno	<p><i>Sestava dodatka</i></p> <p>Kinolinsko rumeno</p> <p>Osnovna sestavina kinolinsko rumenega je opisana kot natrijeva sol.</p> <p><i>Lastnosti aktivne snovi</i></p> <p>Odstotek, ki se uporabi za sestavine kinolinsko rumenega, je:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2-(2-kinolil) indan-1,3-dion-disulfonati: ≥ 80 %; — 2-(2-kinolil) indan-1,3-dion-monosulfonati: ≤ 11 %; — 2-(2-kinolil) indan-1,3-dion-triosulfonati: ≤ 7 %. <p>Kemijska formula: $C_{18}H_9N Na_2O_8S_2$ (natrijeva sol)</p> <p>Št. CAS: 8004-92-0 (osnovna sestavina)</p> <p>Kinolinsko rumeno v trdni obliki, pridobljeno s kemijsko sintezo.</p> <p>Merila čistosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> ≥ 70 % barvilne snovi, izračunane kot natrijeve soli; ≤ 30 % kalcijeve in kalijeve soli. <p><i>Analitske metode</i> ⁽¹⁾</p> <p>Za določanje skupne vsebnosti barvilnih snovi kinolinsko rumenega v krmnem dodatku in krmi: spektrometrija pri 411 nm (monografija FAO JECFA št. 1, zvezek 4).</p>	Živali, ki niso namenjene proizvodnji hrane	—	—	25	<ol style="list-style-type: none"> 1. V navodilih za uporabo dodatka in premiksa je treba navesti pogoje skladiščenja in obstojnosti. 2. Zaradi varnosti je treba med ravnanjem nositi zaščito za dihala ter zaščitna očala in rokavice. 	9. marec 2025
-------	-------------------	--	---	---	---	----	--	---------------

⁽¹⁾ Podrobnosti o analitskih metodah so na voljo na naslednjem naslovu referenčnega laboratorija Evropske unije: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/245**z dne 16. februarja 2015****o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1177/2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) glede seznama ciljnih sekundarnih spremenljivk za leto 2016 v zvezi z dostopom do storitev****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1177/2003 z dne 16. junija 2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 15(2)(f) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1177/2003 je vzpostavila skupni okvir za sistematično pripravo evropskih statističnih podatkov o dohodku in življenjskih pogojih. Njen namen je zagotoviti primerljive in aktualne presečne in longitudinalne podatke o dohodku ter o stopnji in strukturi revščine in socialne izključenosti na nacionalni in evropski ravni.
- (2) V skladu s členom 15(2)(f) Uredbe (ES) št. 1177/2003 bodo vsako leto sprejeti izvedbeni ukrepi za določitev ciljnih sekundarnih področij in spremenljivk, ki se v tistem letu vključijo v presečno komponento EU-SILC. Izvedbene ukrepe, ki določajo ciljne sekundarne spremenljivke in njihove oznake za modul za leto 2016 o dostopu do storitev, je zato treba sprejeti.
- (3) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za evropski statistični sistem –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ciljne sekundarne spremenljivke in oznake za modul za leto 2016 o dostopu do storitev, ki so del presečne komponente EU-SILC, so našteje v Prilogi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. februarja 2015

*Za Komisijo**Predsednik*

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ UL L 165, 3.7.2003, str. 1.

PRILOGA

V tej uredbi se uporabljajo naslednje enote, načini zbiranja podatkov in referenčna obdobja:

1. Enota

Ciljne spremenljivke se nanašajo na različne vrste enot:

Spremenljivke, ki se nanašajo na cenovno dostopnost varstva otrok, neizpolnjene potrebe po takih storitvah in razloge, zakaj se potrošniki ne odločajo za uporabo takih storitev, cenovno dostopnost formalnega izobraževanja, zdravstveno varstvo, prisotnost oseb, ki potrebujejo nego na domu, in vse spremenljivke, ki se nanašajo na prejeto oskrbo na domu, veljajo na ravni gospodinjstva in se nanašajo na gospodinjstvo kot celoto.

Informacije o neizpoljenih potrebah po formalnem izobraževanju, glavni razlog za neudeležbo v formalnem izobraževanju, vseživljenjsko učenje, prejeto oskrbo na domu in ure na teden prejete oskrbe na domu je treba zagotoviti za vse trenutne člane gospodinjstva ali, če je ustrezno, za vse izbrane anketirance, stare 16 let in več.

Informacije o plačilu za varstvo otrok, deležu plačanih stroškov in o tem, kdo jih plača ali k njim prispeva, referenčna oseba gospodinjstva navede za vsakega otroka, starega med 0 in 12 let.

Informacije o plačilu šolnine za formalno izobraževanje, plačanem deležu in o tem, kdo jih plača ali k njim prispeva, referenčna oseba gospodinjstva navede za vsakega člana gospodinjstva.

2. Način zbiranja podatkov

Za spremenljivke, ki se uporabljajo na ravni gospodinjstva, ali spremenljivke, ki se nanašajo na vse člane gospodinjstva (vključno s spremenljivkami, ki se nanašajo na otroke), kjer se informacije navedejo na ravni gospodinjstva, je način zbiranja podatkov osebno anketiranje referenčne osebe gospodinjstva.

Za spremenljivke, ki se uporabljajo na ravni posameznika, je način zbiranja podatkov osebno anketiranje vseh trenutnih članov gospodinjstva, starih 16 let in več, ali, če je ustrezno, vsakega izbranega anketiranca.

Starost se nanaša na starost na koncu referenčnega obdobja za dohodek.

Glede na vrsto informacij, ki jih je treba zbrati, je dovoljeno le osebno anketiranje (izjemoma anketiranje oseb, ki odgovarjajo namesto tistih, ki so začasno odsotne ali nezmožne odgovarjati).

3. Referenčno obdobje

Ciljne spremenljivke se nanašajo na dve vrsti referenčnih obdobij:

Zadnjih 12 mesecev: za spremenljivke, ki se nanašajo na neizpolnjene potrebe po formalnem izobraževanju, glavni razlog za neudeležbo v formalnem izobraževanju, vseživljenjsko učenje ter uporabo in plačilo storitev zdravstvenega varstva.

Običajno: za vse ostale spremenljivke.

4. Prenos podatkov

Ciljne sekundarne spremenljivke je treba Komisiji (Eurostatu) poslati v podatkovni datoteki o gospodinjstvih (H), podatkovni datoteki o registru (R) in podatkovni datoteki o osebah (P) po ciljnih primarnih spremenljivkah.

MODUL O DOSTOPU DO STORITEV ZA LETO 2016 SEZNAM CILJNIH SPREMENLJIVK

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
Otroško varstvo		
RC010		<i>Plačilo stroškov formalnih storitev otroškega varstva</i>
	1	Da
	2	Ne

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
RC010_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 4	Ta otrok ni v formalnem otroškem varstvu
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
RC020		<i>Delež stroškov formalnih storitev otroškega varstva</i>
	1	Polna cena (polni stroški)
	2	Znižana cena (subvencionira država, delodajalec, posameznik itd.)
	9	Ne vem
RC020_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (RC010 = 2)
	- 4	Ta otrok ni v formalnem otroškem varstvu
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
RC030		<i>Kdo plača ali prispeva k stroškom formalnih storitev otroškega varstva</i>
	1	Vlada ali lokalni organi
	2	Delodajalec
	3	Druge institucije (npr. cerkev, neprofitne organizacije)
	4	Posamezniki, ki niso člani gospodinjstva
	5	Drugo
9	Ne vem	
RC030_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (RC020 = 1)
	- 4	Ta otrok ni v formalnem otroškem varstvu
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
HC040		<i>Cenovna dostopnost storitev otroškega varstva</i>
	1	Zelo težko

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
	2	Težko
	3	Z manjšimi težavami
	4	Razmeroma lahko
	5	Lahko
	6	Zelo lahko
HC040_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 4	V gospodinjstvu ni stroškov otroškega varstva
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
HC050		<i>Neizpolnjene potrebe po formalnih storitvah otroškega varstva</i>
	1	Da
	2	Ne
HC050_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
HC060		<i>Glavni razlog, zakaj (več) ne uporabljate storitev formalnega otroškega varstva</i>
	1	Tega si ne morem privoščiti
	2	Ni prostih mest
	3	Prosta mesta so na voljo, vendar ne v bližini
	4	Prosta mesta so na voljo, vendar delovni čas ne ustreza
	5	Prosta mesta so na voljo, vendar kakovost ponujenih storitev ni zadovoljiva
	6	Drugi razlogi
HC060_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC050 = 2)
	- 5	V gospodinjstvu ni otrok, starih od 0 do 12 let
Formalno izobraževanje in usposabljanje		
RC070		<i>Plačilo šolnin</i>
	1	Da
	2	Ne

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
RC070_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 4	Oseba ni vključena v formalno izobraževanje
RC080		<i>Del plačanih šolnin</i>
	1	Polna cena (polni stroški)
	2	Znižana cena (subvencionira država, delodajalec, posameznik itd.)
	9	Ne vem
RC080_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (RC070 = 2)
	- 4	Oseba ni vključena v formalno izobraževanje
RC090		<i>Kdo plača ali prispeva k stroškom šolnin</i>
	1	Vlada ali lokalni organi
	2	Delodajalec
	3	Druge institucije (npr. cerkev, neprofitne organizacije)
	4	Posamezniki, ki niso člani gospodinjstva
	5	Drugo
	9	Ne vem
RC090_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (RC080 = 1)
	- 4	Oseba ni vključena v formalno izobraževanje
HC100		<i>Cenovna dostopnost formalnega izobraževanja</i>
	1	Zelo težko
	2	Težko
	3	Z manjšimi težavami
	4	Razmeroma lahko
	5	Lahko
	6	Zelo lahko
HC100_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 4	V gospodinjstvu ni stroškov formalnega izobraževanja
	- 5	Nihče v gospodinjstvu ni vključen v formalno izobraževanje

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
PC110		<i>Neizpolnjene potrebe po formalnem izobraževanju</i>
	1	Da
	2	Ne
PC110_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 3	Anketiranec ni bil izbran
	- 4	Oseba je trenutno vključena v formalno izobraževanje
PC120		<i>Glavni razlog za ne vključenost v formalno izobraževanje</i>
	1	Tega si ne morem privoščiti
	2	Nisem bil sprejet na tečaj ali študijski program
	3	Časovne omejitve (urnik, družinske odgovornosti itd.)
	4	Primeren tečaj ali študijski program ni na voljo
5	Drugi razlogi	
PC120_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (PC110 = 2)
	- 3	Anketiranec ni bil izbran
	- 4	Oseba je trenutno vključena v formalno izobraževanje
Vseživljenjsko učenje		
PC130		<i>Vključenost v usposabljanje v zvezi s konjički</i>
	1	Da
	2	Ne
PC130_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 3	Anketiranec ni bil izbran
PC140		<i>Vključenost v usposabljanje v zvezi s poklicno dejavnostjo</i>
	1	Da
	2	Ne
PC140_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 3	Anketiranec ni bil izbran

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
PC150		<i>Glavni razlog za neključenost v usposabljanje v zvezi s poklicno dejavnostjo</i>
	1	Tega si ne morem privoščiti
	2	Me ne zanima
	3	Časovne omejitve (urnik, družinske odgovornosti itd.)
	4	Primerni tečaji ali študijski programi niso na voljo
	5	Delodajalec tega ne zagotavlja
	6	Drugi razlogi
PC150_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (PC140 = 1)
	- 3	Anketiranec ni bil izbran
Zdravstveno varstvo		
HC160		<i>Uporaba zdravstvenih storitev</i>
	1	Da
	2	Ne
HC160_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
HC170		<i>Plačilo zdravstvenih storitev</i>
	1	Da
	2	Ne
HC170_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC160 = 2)
HC180		<i>Cenovna dostopnost zdravstvenih storitev</i>
	1	Zelo težko
	2	Težko
	3	Z manjšimi težavami
	4	Razmeroma lahko
	5	Lahko
	6	Zelo lahko
HC180_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 4	V gospodinjstvu ni stroškov zdravstvenih storitev

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
Nega na domu		
HC190		<i>Prisotnost ljudi, ki potrebujejo pomoč zaradi dolgotrajne telesne ali duševne bolezni, slabotnosti ali zaradi starosti, v gospodinjstvu</i>
	1	Da
	2	Ne
HC190_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
HC200		<i>Prejeta strokovna oskrba na domu</i>
	1	Da
	2	Ne
HC200_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC190 = 2)
HC210		<i>Število ur na teden prejete strokovne oskrbe na domu</i>
	1	Manj kot 10 ur na teden
	2	Najmanj 10, vendar manj kot 20 ur na teden
	3	20 ur na teden ali več
HC210_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC200 = 2)
HC220		<i>Plačilo za strokovno oskrbo na domu</i>
	1	Da
	2	Ne
HC220_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC200 = 2)
HC230		<i>Cenovna dostopnost storitev strokovne oskrbe na domu</i>
	1	Zelo težko
	2	Težko
	3	Z manjšimi težavami
	4	Razmeroma lahko
	5	Lahko
	6	Zelo lahko

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
HC230_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC220 = 2)
HC240		<i>Neizpolnjene potrebe po strokovni oskrbi na domu</i>
	1	Da
	2	Ne
HC240_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC190 = 2)
HC250		<i>Glavni razlog, zakaj ne prejimate (več) storitev strokovne oskrbe na domu</i>
	1	Tega si ne morem privoščiti
	2	Oseba, ki potrebuje takšne storitve, jih ne želi
	3	Storitve take oskrbe niso na voljo
	4	Kakovost storitev, ki so na voljo, ni zadovoljiva
	5	Drugi razlogi
HC250_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (HC240 = 2)
PC260		<i>Zagotovljena oskrba ali pomoč</i>
	1	Da – samo članom gospodinjstva
	2	Da – samo osebam, ki niso člani gospodinjstva
	3	Da – članom gospodinjstva in osebam, ki niso člani gospodinjstva
	4	Ne
PC260_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 3	Anketiranec ni bil izbran
PC270		<i>Število ur na teden zagotovljene oskrbe ali pomoči</i>
	1	Manj kot 10 ur na teden
	2	Najmanj 10, vendar manj kot 20 ur na teden
	3	20 ur na teden ali več

Oznaka spremenljivke	Vrednosti	Ciljna spremenljivka
PC270_F	1	Izpolnjeno
	- 1	Manjka
	- 2	Ni relevantno (PC260 = 4)
	- 3	Anketiranec ni bil izbran

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/246**z dne 16. februarja 2015****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnik podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. februarja 2015

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ ULL 347, 20.12.2013, str. 671.⁽²⁾ ULL 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	EG	116,3
	IL	91,3
	MA	80,6
	TR	115,4
	ZZ	100,9
	0707 00 05	EG
0707 00 05	TR	192,8
	ZZ	192,2
	0709 91 00	EG
0709 91 00	ZZ	57,5
	0709 93 10	MA
0709 93 10	TR	237,0
	ZZ	223,1
	0805 10 20	EG
IL		70,1
MA		45,5
TN		56,7
TR		67,4
ZZ		57,3
0805 20 10	IL	132,6
	MA	109,8
	ZZ	121,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4
	IL	144,6
	JM	116,6
	MA	119,3
	TR	79,0
	ZZ	110,6
	0805 50 10	TR
0805 50 10	ZZ	61,5
	0808 10 80	BR
CL		94,6
CN		119,5
MK		22,6
US		191,8
ZZ		99,5

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0808 30 90	CL	184,9
	ZA	115,2
	ZZ	150,1

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlaniciami v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA (SZVP) 2015/247

z dne 10. februarja 2015

o imenovanju vodje policijske misije Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afghanistan) (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti tretjega odstavka člena 38 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/279/SZVP z dne 18. maja 2010 o policijski misiji Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afghanistan) ⁽¹⁾ in zlasti člena 10(1) Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je na podlagi člena 10(1) Sklepa 2010/279/SZVP v skladu s tretjim odstavkom člena 38 Pogodbe pooblastil Politični in varnostni odbor, da odloča o zadevah v zvezi z izvajanjem političnega nadzora in strateškim vodenjem misije EUPOL Afghanistan, vključno s sklepom o imenovanju vodje misije.
- (2) Svet je 17. decembra 2014 sprejel Sklep 2014/922/SZVP ⁽²⁾ o podalšanju misije EUPOL Afghanistan do 31. decembra 2016.
- (3) Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko je predlagal, da se za vodjo misije EUPOL Afghanistan od 16. februarja 2015 do 31. decembra 2015 imenuje Pia STJERNVALL. –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Pia STJERNVALL se imenuje za vodjo misije EUPOL Afghanistan od 16. februarja 2015 do 31. decembra 2015.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 10. februarja 2015

Za Politični in varnostni odbor

Predsedujoči

W. STEVENS

⁽¹⁾ UL L 123, 19.5.2010, str. 4.

⁽²⁾ Sklep Sveta 2014/922/SZVP z dne 17. decembra 2014 o spremembi in podalšanju Sklepa 2010/279/SZVP o policijski misiji Evropske unije v Afganistanu (EUPOL Afghanistan) (UL L 363, 18.12.2014, str. 152).

SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/248**z dne 15. oktobra 2014****o ukrepih SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), ki jih je Slovaška republika izvedla v korist zdravstvenih zavarovalnic Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) in Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 7277)***(Besedilo v slovaškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) PDEU,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Komisija je 2. aprila 2007 prejela pritožbo zasebne zdravstvene zavarovalnice Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. (v nadaljnjem besedilu: Dôvera ali pritožnica) glede domnevnega ukrepa državne pomoči v korist državni zdravstveni zavarovalnici Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (v nadaljnjem besedilu: SZP) v obliki povečanja delniškega kapitala v SZP za 450 milijonov SKK (približno 15 milijonov EUR), ki je bil izveden 26. januarja 2006.
- (2) Komisija je 21. avgusta 2009 Slovaški republiki poslala zahtevo za informacije. Po podaljšanju roka za odgovor so slovaški organi predložili zahtevane informacije z dopisom z dne 24. septembra 2009.
- (3) Komisija je z dopisom z dne 26. februarja 2010 od Slovaške republike zahtevala predložitev dodatnih informacij o zadevni kapitalski injekciji in pojasnila v zvezi s slovaško izravnalno shemo, ki bi jo bilo prav tako mogoče opredeliti kot ukrep državne pomoči. Slovaški organi so z dopisom z dne 25. marca 2010 zahtevali podaljšanje roka za odgovor na to zahtevo, kar je Komisija odobrila z dopisom z dne 31. marca 2010. Ko je Komisija 16. junija 2010 opomnila Slovaško republiko, naj predloži informacije, so se slovaški organi odzvali na zahtevo z dopisom z dne 9. julija 2010. Na zahtevo Komisije v dopisu z dne 4. novembra 2010 je Slovaška republika 3. decembra 2010 predložila nezaupno različico odgovora.
- (4) SZP se je 1. januarja 2010 združila z drugo slovaško državno zdravstveno zavarovalnico Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (v nadaljnjem besedilu: VZP). Od leta 1998 do najmanj leta 2005 sta ti dve državni delniški družbi prejemale zavarovalne portfelje drugih zdravstvenih zavarovalnic.
- (5) Komisija in Dôvera sta na sestankih 10. oktobra 2010 in 15. marca 2011 razpravljali o predmetu pritožbe in delovanju sektorja zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem. Dôvera je z dopisom z dne 15. julija 2011 predložila dodatne informacije o naravi sektorja zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem in razširila obseg pritožbe, tako da je vključila tri nove ukrepe, ki so bili domnevno dodeljeni v korist SZP in VZP: (i) poravnava dolga SZP s strani državnega podjetja Veriteľ a. s. leta 2004 in 2005, in sicer v dveh plačilih v višini 52,7 milijona EUR in 28 milijonov EUR, (ii) subvencija v višini 7,6 milijona EUR, ki jo je ministrstvo za zdravje leta 2006 dodelilo SZP, ter (iii) dokapitalizacija VZP 1. januarja 2010 v višini 65,1 milijona EUR, ki jo je financirala država. Zato je Komisija pozvala slovaške organe, naj predložijo pripombe v zvezi s pritožbo, razširjeno z novimi trditvami. Po podaljšanju roka za odgovor so slovaški organi predložili pripombe z dopisom z dne 11. novembra 2011.

⁽¹⁾ UL C 278, 26.9.2013, str. 28.

- (6) Dôvera je po sestanku s predstavniki služb Komisije 15. decembra 2011 predložila dodatne informacije o naravi nacionalnega sektorja zdravstvenega zavarovanja z dopisom z dne 16. januarja 2012.
- (7) Komisija je v dopisu z dne 2. julija 2013 obvestila Slovaško republiko, da bo začela formalni postopek preiskave v skladu s členom 108(2) Pogodbe (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka). Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾, pri čemer so bile zainteresirane strani pozvane, naj predložijo svoje pripombe.
- (8) Slovaški organi so z dopisom z dne 24. julija 2013 zahtevali podaljšanje roka za predložitev pripomb v zvezi s sklepom o začetku postopka, ki ga je Komisija odobrila z dopisom z dne 30. julija 2013. Slovaška republika je z dopisom z dne 27. avgusta 2013 predložila pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka.
- (9) Komisija je prejela pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka od petih tretjih strani: Inštituta za ekonomske in socialne reforme (INEKO) z dopisom z dne 15. oktobra 2013; Zdravstvene zavarovalnice Union (Union zdravotná poisťovňa, a. s.) z dopisom z dne 25. oktobra 2013; Inštituta za zdravstveno politiko (Health Policy Institute – HPI) z dopisom z dne 28. oktobra 2013; Združenja zdravstvenih zavarovalnic na Slovaškem (Združenie zdravotných poisťovní SR – ZZP) z dopisom z dne 28. oktobra 2013 in Dôvere z dopisom z dne 11. novembra 2013.
- (10) Te pripombe so bile posredovane slovaškim organom z dopisoma z dne 20. novembra in 20. decembra 2013. Slovaški organi so 20. decembra 2013 zahtevali podaljšanje roka za odgovor na te pripombe do 31. januarja 2014, ki ga je Komisija odobrila isti dan. Slovaška republika je z dopisom z dne 29. januarja 2014 odgovorila na pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka, ki so jih predložile tretje strani.
- (11) Predstavniki služb Komisije in slovaški organi so se sestali 2. aprila 2014.
- (12) Komisija je 11. aprila 2014 in 25. avgusta 2014 poslala dodatne zahteve za informacije, na katere se je Slovaška odzvala z dopisi z dne 15. maja 2014 in 27. avgusta 2014.

2. OZADJE

2.1 RAZVOJ SISTEMA OBVEZNEGA ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA NA SLOVAŠKEM

- (13) Slovaška je leta 1994 spremenila sistem z eno samo državno zavarovalnico v pluralistični model, ki omogoča delovanje javnih in zasebnih subjektov. Temeljita reforma, ki zajema akta št. 581/2004 in 580/2004, ki sta začela veljati 1. januarja 2005 (v nadaljnjem besedilu: reforma 2005) je spremenila pravila za prerazporejanje prejetih prispevkov za zdravstveno zavarovanje in pravno obliko vseh zavarovalnic (državnih in tudi zasebnih) iz pravnih oseb *sui generis* v vključene družbe z omejeno odgovornostjo (tj. pridobitne delniške družbe zasebnega prava). Ustanovljen je bil neodvisni regulativni organ, tj. Slovaški organ za zdravstveni nadzor (v nadaljnjem besedilu: HSA) za izdajanje operativnih licenc in nadzor skladnosti zavarovalnic z veljavnimi predpisi. Te reforme so bile načeloma vzpostavljene za izboljšanje učinkovitosti uporabe razpoložljivih virov in kakovosti zagotavljanja zdravstvenega varstva ⁽³⁾.
- (14) Vse zdravstvene zavarovalnice na Slovaškem, javne in zasebne, zagotavljajo obvezno zdravstveno zavarovanje za prebivalce Slovaške ⁽⁴⁾. Možnost iz akta št. 580/2004, da se kot dodatek k osnovnemu paketu prejemkov v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja zagotavlja tudi individualno zdravstveno zavarovanje, je ostala

⁽²⁾ Glej opombo 1.

⁽³⁾ Glej tudi poročilo iz leta 2004: Hlavačka S., Wágner R., Riesberg A.: „Health care systems in transition: Slovakia“ (Zdravstveni sistemi v prehodu: Slovaška) (zv. 6, št. 10, 2004), str. 36 in naslednje, ki ga je izdal Evropski observatorij za zdravstvene sisteme in politike (objavljeno na http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0007/95938/E85396.pdf), zlasti str. 99.

⁽⁴⁾ V skladu z oddelkom 3 akta št. 580/2004 mora biti vsaka fizična oseba s stalnim prebivališčem v Slovaški republiki zavarovana v okviru javnega sistema zdravstvenega zavarovanja. Zakon dovoljuje izjeme, vendar le za osebe, ki imajo sklenjeno zdravstveno zavarovanje v drugi državi. Oddelek 3 prav tako opredeljuje, katere osebe morajo biti zavarovane v okviru javnega sistema zdravstvenega zavarovanja, tudi če nimajo stalnega prebivališča v Slovaški republiki. V tem sklepu se izraz „prebivalec Slovaške“ ustrezno nanaša na vse kategorije oseb, ki morajo biti zavarovane v okviru javnega sistema zdravstvenega zavarovanja.

postranskega pomena zaradi obsežnih prejemkov, ki jih pokriva obvezni sistem zdravstvenega zavarovanja ⁽⁵⁾. Poleg tega je zakonodajni akt iz leta 2005 uvedel možnost, da lahko vse zdravstvene zavarovalnice zagotavljajo prostovoljno zdravstveno zavarovanje osebam, ki so izključene iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ⁽⁶⁾.

- (15) Leta 2007 je akt št. 530/2007 spremenil akt št. 581/2004 in od 1. januarja 2008 prepovedal zavarovalnicam, dejavnim v sektorju obveznega zdravstvenega zavarovanja, da izplačujejo dobiček v obliki dividend, s čimer je bila uvedena obveznost ponovnega vlaganja presežkov, ustvarjenih v slovaškem zdravstvenem sistemu. Zdravstvene zavarovalnice tako od januarja 2008 dejansko niso smele razdeljevati dobička. Vendar je 26. januarja 2011 slovaško ustavno sodišče razglasilo prepoved razdeljevanja dobička za nezdružljivo z več določbami slovaške ustave. Poleg te sodbe so slovaški organi julija 2011 spremenili akt št. 530/2007 z aktom št. 250/2011, da bi zdravstvenim zavarovalnicam ponovno omogočili razdeljevanje dobička (svojim delničarjem), pridobljenega iz dejavnosti obveznega zdravstvenega zavarovanja, pod določenimi pogoji ⁽⁷⁾. Zaradi teh zakonodajnih sprememb je Komisija decembra 2011 zaključila postopek za ugotavljanje kršitev v zvezi z omejitvijo razdeljevanja dobička ⁽⁸⁾.
- (16) Slovaški organi so 31. oktobra 2012 odobrili projektni načrt za vzpostavitev enotnega nepridobitnega sistema obveznega zdravstvenega zavarovanja v Slovaški republiki, ki bi bil uveden bodisi s prostovoljnimi odkupi (do 1. januarja 2014) zasebnih zdravstvenih zavarovalnic bodisi z njihovo razlastitvijo (do 1. julija 2014), v okviru tega sistema pa bi bila ustanovljena ena (državna) zdravstvena zavarovalnica ⁽⁹⁾. Vendar v času sprejetja tega sklepa še ni bil izveden noben ukrep v okviru omenjenega projektnega načrta ⁽¹⁰⁾.

2.2 ZDRAVSTVENE ZAVAROVALNICE NA SLOVAŠKEM

- (17) V skladu s slovaško zakonodajo je zdravstvena zavarovalnica opredeljena kot delniška družba z registriranim sedežem v Slovaški republiki, ki je ustanovljena, da bi zagotavljala javno obvezno zdravstveno zavarovanje v skladu z dovoljenjem, ki ga je odobril HSA.
- (18) Prebivalci Slovaške si lahko zagotovijo paket obveznega zdravstvenega zavarovanja s sklenitvijo pogodbe z naslednjimi tremi zavarovalnicami:
- (a) slovaško državno delniško družbo VZP, ki je bila ustanovljena 1. julija 2005. Vzpostavljena je bila s preoblikovanjem javnega podjetja VŠZP, ki je bilo ustanovljeno 1. novembra 1994 v skladu z aktom št. 273/1994 kot naslednik Nacionalne zavarovalnice (Národná poisťovňa) v okviru zavoda za zdravstveno zavarovanje. VZP se je 1. januarja 2010 združila z državno zavarovalnico SZP v skladu z aktom št. 533/2009 (zato se, kjer je ustrezno, skupni subjekt v nadaljnjem besedilu imenuje SZP/VZP). Slovaška republika je edina delničarka VZP;
- (b) zasebno delniško družbo Dôvera (njena glavna delničarka je srednjeevropska finančna skupina PENTA). Dôvera je bila ustanovljena 1. oktobra 2005 in se je 31. decembra 2009 združila z drugo zasebno slovaško zdravstveno zavarovalnico, tj. zavarovalnico Apollo. Združeni subjekt je bil leta 2010 največja zasebna zdravstvena zavarovalnica na Slovaškem;
- (c) zasebno delniško družbo Zdravstveno zavarovalnico Union, ki je bila ustanovljena 9. marca 2006 in je članica skupine Achmea (prej Eureko) s sedežem na Nizozemskem.

⁽⁵⁾ Glej tudi poročilo iz leta 2011: Szalay T., Pažitný P., Szalayová A., Frisová S., Morvay K., Petrovič M. in van Ginneken E.: „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition“ (Slovaška: Pregled zdravstvenega sistema. Zdravstveni sistemi v prehodu) (zv. 13, št. 2, 2011), ki ga je izdal Evropski observatorij za zdravstvene sisteme in politike (objavljeno na http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), str. 78.

⁽⁶⁾ Akt št. 352/2005, tj. za ljudi, ki nimajo stalnega prebivališča in niso zaposleni na Slovaškem, in ljudi, ki imajo stalno prebivališče na Slovaškem, zdravstveno zavarovanje pa sklenjeno v tujini. Glede na odgovor slovaških organov v zvezi s sklepom o začetku postopka je bila ta možnost prostovoljnega zavarovanja odpravljena z aktom št. 121/2010 z začetkom veljavnosti 1. maja 2010.

⁽⁷⁾ Ti pogoji so: (1) obvezna uporaba dobička za ustvarjanje rezerve v višini do 20 % vplačanega delniškega kapitala (rezervni sklad se lahko uporabi le za pokrivanje izgub) in (2) obvezno ustvarjanje zavarovalno-tehničnih rezervacij za plačilo načrtovanega zdravstvenega varstva za zavarovane osebe na čakalnih seznamih.

⁽⁸⁾ Kršitev št. 2008/4268, v okviru katere je Evropska komisija v skladu s pravili notranjega trga poslala slovaški vladi formalni opomin, v katerem ugotavlja, da prepoved, da zdravstvene zavarovalnice prosto razpolagajo z morebitnim dobičkom, ki izhaja iz zagotavljanja javnega zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem v skladu z oddelkom 15(6) akta št. 581/2004, neutemeljeno omejuje prost pretok kapitala v skladu s členom 63 Pogodbe.

⁽⁹⁾ Stalno arbitražno sodišče je nedavno zavrnilo pristojnost za tožbe nizozemske družbe Achmea (lastnice Zdravstvene zavarovalnice Union) zoper te načrte; glej Achmea proti Slovaški republiki, zadeva št. 2013-12, sodba z dne 24. maja 2014, objavljena na: <http://news.achmea.nl/achmea-discloses-awards-of-arbitration-tribunals/>.

⁽¹⁰⁾ Glej http://spectator.sme.sk/articles/view/54162/3/achmea_loses_against_slovakia.html.

- (19) Spodnja tabela prikazuje razvoj tržnih deležev različnih zavarovalnic, ki so zagotavljale obvezno zdravstveno zavarovanje v Slovaški republiki v obdobju 2008–2013 ⁽¹⁾:

Leto	2008	2009	2010	2011	2012	2013 ⁽¹⁾
Zavarovalnice	Število zavarovanih oseb (v %)					
VZP	55,4	55,0	66,74	65,79	64,4	64,09
SZP	13,6	12,0	2010: SZP se združi z VZP			
Apollo	8,4	10,0	2010: Apollo se združi z Dôvero			
Dôvera	16,2	16,0	26,37	26,8	27,75	27,49
Union	6,4	7,0	6,89	7,41	7,85	8,42

⁽¹⁾ Glej tudi odstavek 37 sodbe Stalnega arbitražnega sodišča z dne 24. maja 2014 v zadevi št. 2013-12, Achmea proti Slovaški republiki (glej opombo 9 zgoraj).

- (20) Vse zdravstvene zavarovalnice so delniške družbe, predpisi v zvezi z lastništvom pa omogočajo, da so delničarji državni in tudi zasebni sektorji. Vse zdravstvene zavarovalnice morajo izpolnjevati nekatera merila solventnosti. Ker zanje veljajo stroge proračunske omejitve, so v celoti odgovorne za finančne primanjkljaje. Kot zasebne delniške družbe, ustanovljene v skladu s splošnim pravom družb, se zdi, da zdravstvene zavarovalnice avtonomno upravljajo svoje dejavnosti in stroške zdravstvenega varstva.
- (21) Zdravstvene zavarovalnice lahko ustvarjajo dobiček in ga tudi ustvarjajo ⁽¹²⁾. Zavarovalnice na Slovaškem ustvarjajo prihodke iz prispevkov za zavarovanje, državnega proračuna (prispevki v imenu ekonomsko neaktivnih oseb in subvencija za pokrivanje povečanih stroškov zdravstvenih storitev), dohodka od lastnine, daril in drugih dohodkov. Poleg tega lahko zdravstvene zavarovalnice ustvarjajo dobiček na primer z izboljšanjem sistema upravljanja in s pogajanjem pri sklepanju pogodb z izvajalci zdravstvenih storitev.

2.3 GLAVNE ZNAČILNOSTI SLOVAŠKEGA SEKTORJA OBVEZNEGA ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

2.3.1 Socialni cilj in javni interes

- (22) Namen slovaške sheme obveznega zdravstvenega zavarovanja je uresničevati socialni cilj, tj. omogočanje zagotavljanja zdravstvenega varstva in vzdrževanje delujočega sistema zdravstvenega zavarovanja. Državljeni imajo pravico do zdravstvenega zavarovanja, prebivalci Slovaške pa morajo biti zavarovani ⁽¹³⁾. Zagotavljanje pravice do brezplačnega zdravstvenega varstva, ki temelji na zdravstvenem zavarovanju, je ustavna obveznost Slovaške republike ⁽¹⁴⁾. Po mnenju slovaških organov se šteje, da zdravstvene zavarovalnice, ki zagotavljajo obvezno zdravstveno zavarovanje v Slovaški republiki, izpolnjujejo ustavno obveznost v imenu države, tj. zagotavljanje zdravstvenega zavarovanja prebivalcem Slovaške z upravljanjem sheme obveznega zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem. Slovaška republika mora po zakonu financirati sistem zdravstvenega varstva in pokrivati izgube v zdravstvenem sektorju ⁽¹⁵⁾. V skladu z oddelkom 2 akta št. 580/2004 o zdravstvenem zavarovanju je zagotavljanje javnega obveznega zdravstvenega zavarovanja dejavnost v javnem interesu, za izvajanje katere se uporabljajo javna sredstva.

⁽¹⁾ Podatke za obdobje 2011–2013 je predložila pritožnica v pripombah v zvezi s sklepom o začetku postopka.

⁽²⁾ Sklep o začetku postopka, uvodni izjavi 23 in 24.

⁽³⁾ Obvezno zavarovanje je zakonsko predpisano za vse določene osebe (oddelek 3 akta št. 580/2004). Vsi državljani, za katere je zavarovanje zakonsko predpisano, so po zakonu zavezani plačevati prispevke za javno zdravstveno zavarovanje (oddelek 11 akta št. 580/2004). Neplačevanje prispevkov se šteje za kaznivo dejanje.

⁽⁴⁾ Člen 40 ustave Slovaške republike poleg ustavno zajamčenih „temeljnih pravic in svoboščin“ določa naslednje: „Vsak ima pravico do zaščite svojega zdravlja. Na podlagi zdravstvenega zavarovanja imajo državljani pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva in medicinske opreme pod zakonsko določenimi pogoji.“

⁽⁵⁾ Zlasti je treba poudariti, da je Slovaška republika v povezavi z zakonodajnimi spremembami, sprejetimi leta 2004, poravnala dolg v višini skoraj 1 milijarde EUR, ki je prej bremenil zdravstveni sektor, vključno z dolgovi zasebnih zdravstvenih zavarovalnic (glede na informacije, ki so jih slovaški organi predložili Komisiji 9. julija 2010).

2.3.2 Obvezno članstvo, odprt vpis in enotno ocenjevanje

- (23) V skladu z določbami aktov št. 580/2004 in 581/2004 je članstvo v slovaškem programu javnega zdravstvenega zavarovanja obvezno za večino prebivalcev Slovaške republike⁽¹⁶⁾. Obvezno zdravstveno zavarovanje na Slovaškem zajema tudi osebe, zavarovane v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71⁽¹⁷⁾ do 30. aprila 2010, od 1. maja 2010 pa v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁸⁾.
- (24) Zavarovane osebe imajo pravico do lastne izbire zdravstvene zavarovalnice in do zamenjave zavarovalnice enkrat na leto. V skladu z obveznostjo odprtega vpisa in načelom enotnega ocenjevanja so zdravstvene zavarovalnice na Slovaškem zakonsko obvezane, da v shemo zdravstvenega zavarovanja vključijo vsakega prebivalca Slovaške, ki to zahteva, če izpolnjuje zakonske zahteve glede zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem. Zdravstvene zavarovalnice še zlasti ne smejo zavrniti zavarovanja osebe na podlagi starosti, zdravstvenega stanja ali tveganja bolezni⁽¹⁹⁾ in morajo zagotoviti osnovno zdravstveno zavarovanje po isti ceni za vse osebe ne glede na te dejavnike.
- (25) Slovaški sistem zdravstvenega zavarovanja torej vključuje tudi pravno strukturo za pravično delitev tveganja med zdravstvenimi zavarovalnicami prek izravnalne sheme. V skladu z izravnalno shemo⁽²⁰⁾ zdravstvene zavarovalnice, ki zavarujejo osebe, povezane z višjim tveganjem, prejmejo sredstva zavarovalnic, katerih portfelj je povezan z nižjim tveganjem, tj. z mesečno in letno prerazporeditvijo prispevkov in izvajanjem prenosov⁽²¹⁾.

2.3.3 Prejemki in prispevki, povezani z dohodkom

- (26) Slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja temelji na sistemu obveznih prispevkov. Stopnje prispevkov so določene z zakonom in so sorazmerne z dohodki zavarovane osebe (podobno kot se zaračunava davek na dohodek) in ne temeljijo na tveganju zavarovane osebe (kot sta starost ali zdravstveno stanje zavarovane osebe). Ti prispevki, ki jih slovaški organi obravnavajo kot del javnih sredstev, se pobirajo od: (1) delojemalcev in delodajalcev; (2) samozaposlenih; (3) prostovoljno nezaposlenih; (4) države (za osebe, ki jih je zavarovala država, tj. skupino večinoma ekonomsko neaktivnih ljudi); in (5) plačnikov dividend.
- (27) Vsem zavarovanim osebam se zagotavlja enaka osnovna raven prejemkov (v nadaljnjem besedilu: osnovni paket prejemkov). Med zneskom prispevkov, vplačanih v shemo, in zagotovljenimi prejemki⁽²²⁾ ni neposredne povezave. Zdravstvene storitve, ki jih pokriva obvezno zdravstveno zavarovanje, se zagotavljajo ne glede na prispevke, ki jih plača zavarovana oseba.
- (28) Osnovni paket prejemkov v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja pokriva skoraj vse zdravstvene posege, ki se zagotavljajo v Slovaški republiki, kar pomeni, da se v okviru tega paketa zagotavlja skoraj popolno zdravstveno varstvo. Osnovni paket prejemkov vsem zagotavlja brezplačno zdravstveno varstvo, razen nekaterih posegov (npr. kozmetična kirurgija) in delnih doplačil za farmacevtske izdelke in zdraviliško oskrbo ter izbrane storitve, povezane z zdravstvenim varstvom (npr. sprejemi na oddelku za nujno medicinsko pomoč). Osnovni paket prejemkov se lahko omeji ali razširi z vladno uredbo (brez parlamentarnih pogajanj). Ker slovaška ustava zagotavlja vsakemu državljanu zdravstveno varstvo v okviru sistema obveznega zdravstvenega zavarovanja pod zakonsko določenimi pogoji, zavarovalnice nimajo vpliva na paket prejemkov, raven kritja ali premije osnovnega paketa prejemkov, saj so zakonsko določeni.
- (29) Slovaške zdravstvene zavarovalnice lahko v osnovni paket prejemkov po svoji izbiri vključijo in tudi vključujejo različna dodatna izplačila (prejemke), ki zajemajo storitve, ki niso vključene v zadevni paket, vendar jih zavarovalnice strankam zagotavljajo brezplačno kot del istega paketa zdravstvenih storitev v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja. Na primer, v skladu z razpoložljivimi informacijami se zdi, da se lahko zdravstvene zavarovalnice odločijo, ali bodo zagotovile dodatno kritje nekatere dopolnilne in preventivne oskrbe v okviru istega paketa obveznega zdravstvenega zavarovanja. Ti dodatni prejemki se razlikujejo od storitev v okviru individualnega zdravstvenega zavarovanja, ki se lahko zagotavljajo proti plačilu.

⁽¹⁶⁾ Glej sprotno opombo 4.

⁽¹⁷⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, 5.7.1971, str. 2).

⁽¹⁸⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽¹⁹⁾ Glej tudi oddelek 6(9) akta št. 580/2004.

⁽²⁰⁾ Del 3 akta št. 580/2004.

⁽²¹⁾ Glej uvodne izjave 45 do 47.

⁽²²⁾ Glej akt št. 577/2004.

2.3.4 Izbira izvajalcev zdravstvenih storitev in storitev

- (30) Zdravstvene zavarovalnice lahko izbirajo izvajalce zdravstvenih storitev in sklepajo pogodbe z zdravniki in posameznimi bolnišnicami. Zdravstvene zavarovalnice tako sklepajo pogodbe s posameznimi izvajalci zdravstvenih storitev; te pogodbe se sklepajo neodvisno druga od druge, posamezni izvajalec zdravstvenih storitev pa lahko sklepa pogodbe z vsemi ali le nekaterimi zdravstvenimi zavarovalnicami in obratno. Zdravstvene zavarovalnice povrnejo stroške storitev, ki jih izvajajo državni in tudi zasebni izvajalci zdravstvenih storitev.
- (31) Za zagotovitev geografske dostopnosti zdravstvenih storitev je vlada določila minimalno zahtevo glede oblikovanja mreže, da bi vplivala na načrtovanje zmogljivosti. Zdravstvene zavarovalnice so zakonsko zavezane, da pri zagotavljanju obveznega zdravstvenega zavarovanja sklepajo pogodbe z minimalno mrežo bolnišnic. Vsaka zdravstvena zavarovalnica ustvarja svojo mrežo in izboljšuje minimalno mrežo s selektivnim sklepanjem pogodb z dodatnimi bolnišnicami in drugimi izvajalci zdravstvenih storitev. Zdravstvene storitve, ki jih opravljajo te bolnišnice in/ali drugi izvajalci zdravstvenih storitev in ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje, zdravstvena zavarovalnica pokriva v korist zavarovanih oseb. Zdravstvene zavarovalnice imajo določeno polje proste presoje pri pogajanjih z bolnišnicami glede cene in kakovosti zdravstvenih storitev, ki se zagotavljajo zavarovanim osebam.

2.3.5 Regulativni okvir

- (32) Shema obveznega zdravstvenega zavarovanja v Slovaški republiki je urejena s posebnimi predpisi⁽²³⁾. Vse zdravstvene zavarovalnice, ki zagotavljajo obvezno zdravstveno zavarovanje, imajo po zakonu enak status, pravice in obveznosti. Vsaka zdravstvena zavarovalnica mora biti ustanovljena z namenom, da bi zagotavljala javno zdravstveno zavarovanje in ne sme izvajati drugih dejavnosti kot tistih, navedenih v oddelku 6 akta št. 581/2004. Dejavnosti zdravstvenih zavarovalnic, ki upravljajo shemo obveznega zdravstvenega zavarovanja, so pod splošnim nadzorom države, ki ga izvaja zlasti regulativni organ – HSA, ki v zdravstvenem sistemu opravlja nalogo spremljanja in nadzora. HSA nadzoruje skladnost zdravstvenih zavarovalnic in izvajalcev zdravstvenih storitev z zakonodajnim okvirom in posreduje v primeru kršitev.

3. OPIS SPORNIH UKREPOV

- (33) Ta sklep proučuje naslednjih šest ukrepov (v nadaljnjem besedilu skupaj imenovani: sporni ukrepi)⁽²⁴⁾.

3.1 DOKAPITALIZACIJA SZP LETA 2006

- (34) Zasebna zdravstvena zavarovalnica Dôvera je z dopisom z dne 2. aprila 2007 vložila pritožbo pri Komisiji zoper kapitalsko injekcijo Slovaške republike za državno zavarovalnico SZP v višini 450 milijonov SKK (približno 15 milijonov EUR) v treh tranšah med 28. novembrom 2005 in 18. januarjem 2006.
- (35) Ta dokapitalizacija je bila povezana z reformo zdravstvenega sektorja in reformo sektorja zdravstvenega zavarovanja v Slovaški republiki v obdobju 2004–2005. Dejansko je bila SZP, ko je bila leta 2005 ustanovljena v obliki delniške družbe, kot pravna naslednica javne ustanove⁽²⁵⁾ zakonsko obvezana, da prevzame sredstva prvotne zavarovalnice, pa tudi njene obveznosti, ki so nastale pred letom 2005 in katerih obseg je povzročil neustrezno stopnjo solventnosti glede na zahteve iz oddelka 14(1) akta o zdravstvenih zavarovalnicah (akt št. 581/2004). Te obveznosti so 31. decembra 2005 znašale 467,765 milijona SKK (približno 15,5 milijona EUR).

⁽²³⁾ Npr. razmerja med zavarovano osebo in zdravstveno zavarovalnico ne ureja pogodba, temveč zakon (glej oddelek 4 akta št. 580/2004). Tudi nadzor nad zdravstvenimi zavarovalnicami in zagotavljanjem zdravstvenih storitev ureja zakon.

⁽²⁴⁾ Ti ukrepi so natančneje opisani v sklepu o začetku postopka, uvodne izjave (44) do (72).

⁽²⁵⁾ SZP je kot javna ustanova pred 1. majem 2005 delovala kot zavarovalnica s posebnim in sorazmerno omejenim zavarovalnim portfeljem, medtem ko je bila v nasprotju z drugimi zdravstvenimi zavarovalnicami zavezana, da zavarovanim osebam krije tudi posebno preventivno zdravstveno oskrbo in posebne zdravstvene storitve, ki se zagotavljajo v zvezi s poškodbami pri delu in poklicnimi boleznimi.

3.2 PORAVNAVA DOLGOV SZP S STRANI VERITEĽ

- (36) VeriteĽ je bila leta 2003 ustanovljena kot nova drŕavna agencija za konsolidacijo dolgov v zdravstvu ⁽²⁶⁾, ki ji je slovaška vlada naloŕila nalogo izvajanja projekta, namenjenega oprostitvi dolga zdravstvenih ustanov in zdravstvenih zavarovalnic pred preoblikovanjem vseh obstojeĉih zavodov za zdravstveno zavarovanje v delniške druŕbe do 30. septembra 2005. Postopek oprostitve dolga je bil izveden v skladu z resolucijami slovaške vlade.
- (37) V obdobju 2003–2005 je VeriteĽ poravnala dolg v zdravstvenem sektorju, ki je presegal 1 100 milijonov EUR v knjigovodski vrednosti, z gotovino v viŕini 644 milijonov EUR. Ko je ministrstvo za zdravje razglasilo, da je bilo to zadnje reŕevanje zdravstvenega sistema z javnimi sredstvi, je bila VeriteĽ leta 2006 razpuŕŕena ⁽²⁷⁾.
- (38) Pritoŕnica trdi, da poravnava dolga SZP v viŕini 52,7 milijona EUR, ki presega znesek, ki jo je pritoŕnica dejansko prejela, s strani VeriteĽ ⁽²⁸⁾ pomeni neupraviĉeno in diskriminacijsko ravnanje v postopku oprostitve dolga. Vendar je pritoŕnica zlasti zaskrbljen, ker je VeriteĽ 30. novembra 2005 (torej po preoblikovanju) poravnala tudi pribliŕno 28 milijonov EUR dodatnega dolga SZP s prenosom na posebni raĉun za prerazporeditev premij. To je bilo izvedeno tako, da je SZP VeriteĽ s pogodbo odstopila terjatve in obresti iz naslova premij. SZP je VeriteĽ odstopila terjatve in obresti iz naslova premij v viŕini pribliŕno 929 milijonov SKK (od tega pribliŕno 343 milijonov SKK obresti). V zameno je VeriteĽ SZP zagotovila protivrednost v viŕini 840 milijonov SKK (pribliŕno 28 milijonov EUR) s poravnavo njenega dolga s prenosom na posebni raĉun za prerazporeditev premij ⁽²⁹⁾.

3.3 SUBVENCIJA ZA SZP LETA 2006

- (39) V drugi polovici leta 2006 je ministrstvo za zdravje odobrilo SZP dodatno subvencijo z uporabo dela likvidacijske bilance VeriteĽ, ki je bila julija 2006 razpuŕŕena. Po mnenju pritoŕnice je subvencija zanaŕala pribliŕno 7,6 milijona EUR.
- (40) Pritoŕnica navaja, da je bila ta subvencija namenjena poravnavi obveznosti SZP, ki so nastale ŕe pred letom 2005, z izvajalci zdravstvenih storitev, ĉeprav ni bilo jasno, ali je ta dolg ŕe vedno obstajal v ĉasu dodelitve subvencije.
- (41) Vendar po mnenju slovaŕskih organov finanĉni viri iz likvidacijske bilance VeriteĽ niso bili zagotovljeni SZP, ampak zdravstvenim ustanovam, ki so bile takrat v drŕavni lasti, za plaĉilo njihovih obveznosti (tj. prispevkov za zdravstveno zavarovanje zaposlenih) SZP. Zato po mnenju slovaŕskih organov ni bila zagotovljena subvencija, ampak normalno plaĉilo obstojeĉih nespornih obveznosti s strani drŕave – neplaĉane premije za zdravstveno zavarovanje.

3.4 DOKAPITALIZACIJA VZP LETA 2010

- (42) Slovaška republika je 1. januarja 2010 prek sluŕb ministrstva za zdravje poveĉala delniŕki kapital v VZP. Poveĉanje osnovnega kapitala je znaŕalo pribliŕno 65,1 milijona EUR.
- (43) Po mnenju pritoŕnice je glede na to, da je bila zavarovalnica VZP blizu nesolventnosti, drŕava tako ravnala, da bi premostila pomanjkanje prihodkov VZP. Pritoŕnica prav tako trdi, da drŕava nikakor ni upala, da bo dosegla donosnost naloŕb v razumnem ĉasovnem okviru, zlasti ker je Slovaška ŕe uvedla zakon, ki zdravstvenim zavarovalnicam prepreduje razdeljevanje dobiĉka.
- (44) Po mnenju slovaŕskih organov je bila ta dokapitalizacija VZP leta 2010 izvedena za odpravo uĉinkov finanĉne krize in podporo VZP, da bi se uprla pritisku poveĉevanja stopnje zadolŕenosti z vedno veĉjim povpraŕevanjem po zdravstvenem varstvu.

⁽²⁶⁾ VeriteĽ, a. s. je bila ustanovljena v skladu z Resolucijo slovaške vlade ŕt. 262 z dne 2. aprila 2003.

⁽²⁷⁾ Glej poroĉilo iz leta 2011: Szalay T., Paŕitnŕ P., Szalayovŕ A., Frisovŕ S., Morvay K., Petroviĉ M. in van Ginneken E.: „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition“ (Slovaška: Pregled zdravstvenega sistema. Zdravstveni sistemi v prehodu) (zv. 13, ŕt. 2, 2011), ki ga je izdal Evropski observatorij za zdravstvene sisteme in politike (objavljeno na http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), str. 142.

⁽²⁸⁾ Po mnenju pritoŕnice so bili dolgovi predhodnikov Dŕvere, ki so bili skupaj obseŕnejŕi od SZP, v nasprotju poravnani le v znesku 27,25 milijona EUR.

⁽²⁹⁾ Po mnenju pritoŕnice, ki se sklicuje na poroĉilo Report on Inquiry into the Activities of VeriteĽ, a. s. Throughout its Existence (Poroĉilo o preiskavi dejavnosti VeriteĽ, a. s. vse od njene ustanovitve), slovaŕsko ministrstvo za finance, september 2007.

3.5 IZRAVNALNA SHEMA

- (45) Komisija je med predhodno oceno ugotovila tudi, da financiranje zdravstvenih zavarovalnic v Slovaški republiki vključuje mehanizem združevanja in prilagajanja tveganj – izravnalno shemo.
- (46) Izravnalna shema ⁽³⁰⁾ se v celoti uporablja za vse zdravstvene zavarovalnice, ki zagotavljajo obvezno zdravstveno zavarovanje v Slovaški republiki. Čeprav prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje neposredno pobirajo zdravstvene zavarovalnice od delodajalcev, samozaposlenih, samoplačnikov (prostovoljno nezaposlenih), države in plačnikov dividend, je porazdelitev prihodkov in odhodkov med zdravstvenimi zavarovalnicami neenaka zaradi drugačne strukture zavarovanih prebivalcev. Da bi ublažili finančno breme zdravstvenih zavarovalnic s portfeljem višjega tveganja in zmanjšali možnost izbire tveganja, se prispevki med zdravstvenimi zavarovalnicami prerazporejajo v okviru izravnalne sheme na podlagi izračuna, ki ga je določil HSA ⁽³¹⁾. Parametri, ki se uporabljajo v okviru izravnalne sheme, so starost, spol in od leta 2010 stanje ekonomske aktivnosti zavarovanih oseb.
- (47) Slovaški organi menijo, da izravnalna shema ni oblika državne pomoči, ampak le izenačevanje sredstev v skladu z veljavnimi merili izravnalne sheme za zavarovane osebe, tj. izraz solidarnosti med zavarovanimi osebami in torej ne državna pomoč.

3.6 PRENOSI PORTFELJEV NA SZP IN VZP

- (48) Komisija je med predhodno oceno ugotovila, da obstaja tudi ukrep v obliki več neposrednih prenosov portfeljev drugih zdravstvenih zavarovalnic (zlasti z zavarovalnice Družstevná zdravotná poisťovňa na VZP ter z zavarovalnice Európská zdravotná poisťovňa na SZP), ki so bile sčasoma likvidirane, na SZP in VZP s posredovanjem države.
- (49) Po mnenju Dôvere je bil portfelj EZP prenesen neposredno na SZP, čeprav so bili na trgu tudi drugi zainteresirani izvajalci, omejitve in pogoji prenosa pa so bili nejasni.
- (50) Slovaška republika trdi, da je odločitev HSA, da prenese portfelj EZP na SZP brez premisleka, v skladu z določbami akta št. 581/2004 in upošteva pravice zavarovanih oseb do izbire zdravstvene zavarovalnice. Slovaški organi trdijo, da so druge zdravstvene zavarovalnice izrazile zanimanje za ta portfelj, vendar pod pogoji, ki bi nesorazmerno podaljšali postopek likvidacije. Poleg tega po mnenju slovaških organov prejemnicama VZP in SZP ni bila dodeljena nobena ugodnost, saj je prenos portfeljev zadeval vse terjatve in obveznosti likvidiranih zavarovalnic.

4. RAZLOGI ZA ZAČETEK FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

- (51) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila dvome v zvezi z določitvijo gospodarske ali negospodarske narave zadevne dejavnosti in navedla, da so ob upoštevanju posebnosti primera SZP/VZP in druge zavarovalnice, ki zagotavljajo zdravstveno zavarovanje v okviru obveznega sistema v Slovaški republiki, morda izvajale gospodarsko dejavnost od 1. januarja 2005. Komisija je menila, da je zaradi mešanice gospodarskih in negospodarskih značilnosti slovaškega sistema osnovnega zdravstvenega zavarovanja treba opraviti poglobljeno analizo različnih elementov in njihovega pomena v shemi, da se ugotovi, ali je dejavnost obveznega zdravstvenega zavarovanja glede na obliko njene organizacije in izvajanja na Slovaškem treba obravnavati kot gospodarsko (od 1. januarja 2005) ali negospodarsko.
- (52) Komisija je prav tako navedla, da v primeru, če bi bilo treba dejavnost obravnavati kot gospodarsko, nima dovolj razpoložljivih informacij, da bi ugotovila, ali zadevni ukrepi zagotavljajo SZP/VZP selektivno prednost.
- (53) Ko je Komisija sklenila, da zaradi pomanjkanja posebnih argumentov ali jasnih dokazov o združljivosti ukrepov z notranjim trgov v tej fazi ni mogoče izključiti obstoja državne pomoči, je tudi izrazila dvome v zvezi s tem, ali bi se lahko ti ukrepi šteli za združljive z notranjim trgov v skladu s členom 106(2) ali členom 107(3)(c) Pogodbe, če bi ugotovila, da ti ukrepi pomenijo državno pomoč.

⁽³⁰⁾ Del 3 akta št. 580/2004.

⁽³¹⁾ Za več informacij o izravnalni shemi glej uvodne izjave (60) do (67) sklepa o začetku postopka.

- (54) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da bi se lahko končne ugotovitve v zvezi s tem, ali je dejavnost obveznega zdravstvenega zavarovanja v Slovaški republiki dejansko gospodarska ali negospodarska, ali državni ukrepi izpolnjujejo vse ostale pogoje, da bi se šteli za državno pomoč, in, v primeru pritrdilnega odgovora, ali so ti ukrepi združljivi z notranjim trgov, preoblikovale v končni sklep, ki ga bo treba sprejeti po koncu formalne preiskave, šele po tem, ko bodo zbrane vse razpoložljive informacije (vključno z nadaljnjimi pripombami države članice in tretjih strani) in ko bo izvedena poglobljena ocena vseh informacij.

5. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (55) Komisija je prejela pripombe zainteresiranih strani, kot je povzeto v nadaljevanju:

5.1 DÔVERA

- (56) Pritožnica Dôvera je kot odgovor na sklep o začetku postopka predložila dodatne informacije o sistemu zdravstvenega zavarovanja in dodatne argumente, zlasti da bi podprla svoje stališče, da sta SZP in VZP podjetji, za kateri se uporablja konkurenčno pravo, in da sta prejeli nezdržljivo državno pomoč.
- (57) Dôvera poudarja, da SZP/VZP konkurirata zasebnim zdravstvenim zavarovalnicam, ki zagotavljajo enake storitve, vendar z namenom ustvarjanja dobička, ter se sklicuje na svoje prejšnje pripombe o gospodarski naravi dejavnosti in najnovejšo sodno prakso Sodišča ⁽³²⁾. V zvezi s tem Dôvera trdi, da več elementov, ki jih je predložila Slovaška republika in ki so navedeni v sklepu o začetku postopka, ker naj bi izražali negospodarsko naravo dejavnosti VZP/SZP, ne vzdrži preskusa. Po mnenju Dôvere je bila reforma v obdobju 2004–2005 namenjena ustvarjanju konkurenčnega trga, ki ga je priznalo in potrdilo slovaško sodstvo (tj. slovaško ustavno sodišče), pa tudi slovaški organi. V zvezi s tem Dôvera prav tako poudarja dejstvo, da se zavarovalnice potegujejo za izvajalce zdravstvenih storitev s selektivnim sklepanjem pogodb in pogajanji o ceni in kakovosti storitev, navaja pa tudi tržne kampanje zdravstvenih zavarovalnic, da bi ohranile in privabile stranke. Poleg tega Dôvera zanika izključno socialno naravo sistema in navaja, da imajo zdravstvene zavarovalnice možnost pridobivanja in razdeljevanja dobička, zasebni vlagatelji pa so pripravljeni vlagati v izvajalce, ki so dejavni v slovaškem sektorju obveznega zdravstvenega zavarovanja.
- (58) Ob sklicevanju na prejšnje pripombe, ki jih je posredovala Komisiji pred sklepom o začetku postopka, Dôvera nadalje navaja, da bi bilo treba vse ukrepe, opredeljene v tem sklepu, obravnavati kot nezakonito pomoč, saj so bili izpolnjeni vsi ostali elementi iz člena 107(1) Pogodbe. Po njenem mnenju ni mogoče trditi, da je Slovaška republika delovala kot vlagateljica v tržnem gospodarstvu, ko je leta 2006 dokapitalizirala SZP, leta 2010 pa VZP. Dôvera prav tako trdi, da je Slovaška republika izvajala diskriminacijo med SZP/VZP in zasebnimi zavarovalnicami, saj je ugodneje obravnavala SZP v postopku poravnave dolga v obdobju 2003–2005 in v letih 2009 in 2012 v izravnalno shemo vključila dva nova parametra. V zvezi s prenosom portfeljev se pripombe Dôvere osredotočajo na prenos zavarovalnega portfelja EZP, saj nima informacij o prejšnjem prenosu portfelja na VZP. V zvezi s tem navaja, da je Komisija morda napačno obvestila slovaške organe o veljavnem pravnem okviru za ta prenos portfelja.
- (59) Dôvera trdi še, da slovaški organi niso dokazali, da je zagotavljanje obveznega zdravstvenega zavarovanja storitev splošnega pomena, in tako postavlja pod vprašaj celotno zasnovo analize v skladu s sodno prakso v zadevi Altmark ⁽³³⁾ in svežnjem SSGP Komisije.

5.2 ZDRAVSTVENA ZAVAROVALNICA UNION

- (60) Ugotovitve v zvezi s sklepom o začetku postopka, ki jih je predložila Zdravstvena zavarovalnica Union, druga zasebna konkurentka SZP/VZP, so na splošno usklajene s pripombami, ki jih je predložila Dôvera, in sicer da sta SZP in VZP podjetji v smislu člena 107(1) Pogodbe. Zdravstvena zavarovalnica Union navaja, da pet od šestih ukrepov iz oddelka 3 tega sklepa izpolnjuje pogoje za državno pomoč in je nezdržljivih z notranjim trgov. Šesti ukrep, izravnalna shema, bi lahko po mnenju Zdravstvene zavarovalnice Union izpolnjeval pogoje za

⁽³²⁾ Zadeva T-347/09, Nemčija proti Komisiji, 12. september 2013, še ni objavljeno.

⁽³³⁾ Zadeva C-280/00, Altmark, Recueil 2003, str. I-7747.

nadomestilo za javne storitve v skladu s sodno prakso v zadevi Altmark ali bi lahko bil združljiv z notranjim trgom v skladu s členom 106(2) Pogodbe, vendar bi bilo treba dodatno raziskati njegov morebitni diskriminacijski pristop v korist neto prejemnice iz izravnalne sheme, tj. SZP/VZP.

5.3 HPI, INEKO IN ZZP

- (61) Ugotovitve v zvezi s sklepom o začetku postopka, ki so jih predložile druge tri tretje strani, tj. HPI, INEKO in ZZP, zlasti podpirajo stališče Dôvere in Zdravstvene zavarovalnice Union, da je zadevna dejavnost gospodarske narave in da ukrepi vključujejo državno pomoč, saj so SZP/VZP zagotovili selektivno prednost, kar izraža njihovo prepričanje, da zdravstvene zavarovalnice delujejo v konkurenčnem okolju (z različnimi načini za privabljanje strank) in da je država prednostno obravnavala državne zdravstvene zavarovalnice.

6. PRIPOMBE V ZVEZI S SKLEPOM O ZAČETKU POSTOPKA IN DODATNE PRIPOMBE SLOVAŠKE REPUBLIKE

- (62) Slovaška republika je predložila svoje ugotovitve v zvezi s sklepom o začetku postopka in pripombe glede ugotovitev tretjih strani.
- (63) Slovaški organi so v svojih pripombah zagotovili pojasnila in dodatne argumente, da bi utrdili svoje stališče, da se za sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja ne uporabljajo pravila konkurence, saj ne vključuje gospodarske dejavnosti. Trdijo, da slovaškega obveznega zdravstvenega zavarovanja ni mogoče obravnavati kot gospodarske dejavnosti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča ⁽³⁴⁾, predvsem iz naslednjih razlogov:
- (a) Sistem ima socialni cilj.
- (b) Temelji na solidarnosti, zlasti kar zadeva naslednje:
- (i) obvezen vpis za prebivalce Slovaške;
- (ii) vsem zavarovanim osebam se zagotavlja enaka minimalna raven prejemkov;
- (iii) prispevki niso povezani s prejemki na individualni ravni, saj so prispevki zakonsko določeni (brez cenovne konkurence);
- (iv) med zavarovalnicami obstaja solidarnost na področju tveganja: izravnalna shema in enotno ocenjevanje.
- (c) Vzpostavljen je natančen regulativni okvir, ki ga nadzoruje država: status, pravice in obveznosti vseh zdravstvenih zavarovalnic so določeni z zakonom.
- (64) Slovaška republika izpodbija domnevo, da se je slovaški zdravstveni sistem zaradi zakonodajnih sprememb leta 2005 preoblikoval v tržni sistem, in trdi, da sistem ni nikoli izgubil svoje javne negospodarske narave. Slovaški organi prav tako usmerjajo pozornost na dejstvo, da je slovaški sistem zdravstvenega zavarovanja del sistema socialne varnosti, in poudarjajo odgovornosti držav članic v skladu s členom 168(7) Pogodbe za organizacijo in izvajanje zdravstvenih storitev.
- (65) Slovaški organi navajajo tudi, da reforma zdravstvenega zavarovanja ni nadomestila javnega zdravstvenega zavarovanja z zasebnim, prav tako ni zasebnim zavarovalnicam zagotovila kritja tveganja, povezanega z obveznim socialnim varstvom. Po mnenju Slovaške je bil glavni cilj reforme zdravstvenega sektorja, da se določijo natančna pravila za upravljanje finančnih virov, dodeljenih za zdravstvo, pri čemer se je zdelo, da je preoblikovanje vseh obstoječih zavodov za zdravstveno zavarovanje v delniške družbe z jasno določenimi računovodskimi pravili, ki bi bilo izvedeno do 30. septembra 2005, ustrezen način za določitev teh pravil. Slovaški organi menijo, da so vse zdravstvene zavarovalnice na Slovaškem vključene v upravljanje javnih sredstev, ki so jim bila zaupana v okviru javnega sistema zdravstvenega zavarovanja.

⁽³⁴⁾ Zlasti združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre; zadeva C-218/00, Cisal in INAIL; združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband.

- (66) Po mnenju slovaških organov bi lahko dejstvo, da slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja zagotavlja določeno stopnjo konkurence na področju kakovosti, obravnavali kot element, ki zdravstvene zavarovalnice spodbuja h gospodarski dejavnosti v skladu z načeli dobrega upravljanja, da bi sistem pravilno deloval, ne pa kot element, ki bi lahko vplival na negospodarsko naravo celotnega sistema zdravstvenega zavarovanja.
- (67) Slovaški organi tudi pojasnjujejo, da so sredstva, ki se zbirajo in razdeljujejo v strukturi slovaškega javnega sistema zdravstvenega zavarovanja prek zdravstvenih zavarovalnic, seštevka prispevkov za javno zdravstveno zavarovanje, ki so po zakonu obvezni, in so tako del slovaških javnih financ. Zato imajo vse zdravstvene zavarovalnice nalogo upravljanja javnih sredstev, pobranih od ljudi v skladu z ustreznimi pravnimi predpisi, da bi se uporabila za pokrivanje stroškov zdravstvenega varstva.
- (68) Da bi dodatno podprli svojo trditvev, slovaški organi opozarjajo tudi na dejstvo, da je celo po tem, ko je bila leta 2011 odpravljena prepoved razdeljevanja dobička, novela akta št. 250/2011 omogočila zdravstvenim zavarovalnicam, da ustvarjajo dobiček le pod natančno določenimi pogoji, ki so:
- (a) uvedba davka na dobiček zdravstvenih zavarovalnic;
 - (b) obvezna uporaba dobička za ustvarjanje rezervnega sklada v višini do 20 % vplačanega delniškega kapitala zavarovalnice (rezervni sklad se lahko uporabi le za pokrivanje izgub zadevne zavarovalnice);
 - (c) obvezno ustvarjanje zavarovalno-tehničnih rezervacij za pokrivanje načrtovanega zdravstvenega varstva zavarovanih oseb na čakalnih seznamih (zato zdravstvene zavarovalnice ne morejo ustvarjati dobička na strošek strank, tako da jih uvrstijo na čakalne sezname, namesto da bi takoj pokrile njihovo zdravstveno varstvo; to je nujno za izpolnjevanje splošno sprejetih računovodskih standardov na področju javnega zdravstvenega zavarovanja).
- (69) V zvezi s tem so slovaški organi pojasnili, da je zavarovalnica VZP, ko je naznanila presežek, ustvarila sklad za zdravstveno varstvo, da bi pokrila uporabo zdravstvenega varstva in financirala precej drago zdravstveno varstvo, ki ga zajema javno zdravstveno zavarovanje. Poleg tega je bil v letih s presežkom del dobička VZP namenjen tudi za obvezen rezervni sklad, ki je bil pozneje uporabljen za zmanjšanje nakopičenih izgub. Po mnenju slovaških organov torej dobiček, ki so ga ustvarile državne zdravstvene zavarovalnice, nikoli ni bil razdeljen med delničarje.
- (70) V zvezi s tem je Slovaška republika opozorila tudi na dodatno omejitev za zdravstvene zavarovalnice, in sicer, da si lahko sredstva izposojajo le v skladu z aktom št. 523/2004 o proračunskih pravilih javne uprave in po predhodni odobritvi HSA.
- (71) Za dodatno podporo trditvi, da se za dejavnost obveznega zdravstvenega zavarovanja ne uporabljajo pravila konkurence, so organi opozorili tudi na preiskavo, ki jo je leta 2009 opravil Protimonopolni urad Republike Slovaške in ki je razkrila, da se dejavnosti zdravstvenih zavarovalnic izvajajo v sistemu, za katerega je značilna visoka stopnja solidarnosti, kjer se zdravstveno varstvo zagotavlja brezplačno, bistvene elemente teh dejavnosti pa ureja država, in da zato dejavnosti, ki jo izvajajo zdravstvene zavarovalnice pri zagotavljanju javnega zdravstvenega zavarovanja, ni mogoče šteti za gospodarsko dejavnost podjetij, ki omejuje konkurenco. Zato se po mnenju Protimonopolnega urada Republike Slovaške slovaško konkurenčno pravo ne uporablja za dejavnosti, ki jih zdravstvene zavarovalnice izvajajo pri zagotavljanju javnega zdravstvenega zavarovanja ⁽³⁵⁾.
- (72) Slovaški organi so tudi pojasnili, da je leta 2011 ustavno sodišče razglasilo, da je bila prepoved razdeljevanja dobička od leta 2007 neustavna, ker je kršila slovaške ustavne lastninske pravice, vendar se ni strinjalo s tem, da je akt o zdravstvenih zavarovalnicah omejeval načela tržnega gospodarstva. Prav tako poudarjajo dejstvo, da je ustavno sodišče v zvezi s tem ugotovilo tudi, da je zakonodaja o zdravstvenem zavarovanju, ki izključuje ali bistveno omejuje učinek orodij tržnega gospodarstva in tako omejuje konkurenco, ustavno sprejemljiva.

⁽³⁵⁾ Preiskava, ki jo je opravil Protimonopolni urad Republike Slovaške v povezavi s predlagano združitvijo SZP in VZP in je bila končana 3. decembra 2009; glej tudi letno poročilo 2009 Protimonopolnega urada Republike Slovaške, objavljeno na <http://www.antimon.gov.sk/data/att/958.pdf>.

- (73) Poleg trditve, da dejavnost obveznega zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem ne sodi na področje uporabe pravil konkurence, slovaški organi trdijo, da ukrepi ne izpolnjujejo drugih elementov državne pomoči v skladu s členom 107(1) Pogodbe. V zvezi s tem trdijo, da kapitalski injekciji leta 2006 in 2009 nista bili pomoč, saj sta upoštevali načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Poleg tega zanikajo neupravičeno in diskriminacijsko obravnavo Veritel' v postopku poravnave dolga ter trdijo, da VZP leta 2006 ni bila dodeljena nobena subvencija, ampak je država s tem izvedla normalno plačilo obstoječih nespornih obveznosti. Slovaški organi zagotavljajo dodatne informacije o prenosih portfelja z DZP na VZP in z EZP na SZP in trdijo, da tudi ti prenosi SZP/VZP niso zagotovili selektivne prednosti v skladu s členom 107(1) Pogodbe. Zagotavljajo tudi dodatne informacije o izravnalni shemi, in sicer pojasnjujejo predvsem, kako so bili prispevki prerazporejeni (mesečno in letno) v letih od 2006 do 2012, in trdijo, da se tudi ta ukrep ne šteje za državno pomoč, saj izravnava tveganja, ki so prisotna v sistemu zaradi obstoja enotnih stopenj prispevkov za vse skupine zavarovanih oseb z različnimi stopnjami tveganja.
- (74) Slovaški organi so v pripombah v zvezi s sklepom o začetku postopka zagovarjali svoje stališče, da SZP/VZP nista podjetji, ker ne izvajata gospodarske dejavnosti, in da ukrepi upoštevajo načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu in SZP/VZP ne dajejo prednosti, zato ne vključujejo pomoči. Zato se jim ni zdelo potrebno predložiti argumentov o združljivosti domnevnih ukrepov pomoči.

7. OCENA UKREPOV

- (75) Člen 107(1) PDEU določa, da „[...] je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršnakoli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgovom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.
- (76) Na podlagi te določbe se pravila o državni pomoči uporabljajo le, če je upravičenec ukrepa „podjetje“. Sodna praksa Sodišča opredeljuje podjetje za namen člena 107(1) Pogodbe kot subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravno obliko in njegov način financiranja⁽³⁶⁾. Zato je uvrstitev določenega subjekta med podjetja v celoti odvisna od gospodarske ali negospodarske narave njegovih dejavnosti.
- (77) Kot je pojasnjeno v sklepu o začetku postopka, je zato vprašanje, ali se ukrepi, dodeljeni v korist SZP/VZP, štejejo za državno pomoč, v prvi vrsti odvisno od tega, ali in v kolikšnem obsegu SZP/VZP pri opravljanju dejavnosti v okviru slovaškega sistema obveznega zdravstvenega zavarovanja delujeta kot podjetji, ker bi se lahko štel, da opravljata gospodarsko dejavnost v skladu s sodno prakso.
- (78) Po mnenju Sodišča je gospodarska dejavnost vsaka dejavnost ponujanja blaga in/ali storitev na nekem trgu⁽³⁷⁾. V tem okviru je lahko vprašanje, ali obstaja trg za določene storitve, odvisno od posebnega načina organizacije in izvajanja teh storitev v zadevni državi članici⁽³⁸⁾. Pravila o državni pomoči se uporabljajo le, kadar se določena dejavnost opravlja v tržnem okolju. Zato se lahko gospodarska narava iste vrste storitev med državami članicami razlikuje. Poleg tega se lahko zaradi političnih odločitev ali gospodarskega razvoja razvrstitev zadevne storitve sčasoma spremenijo. Današnje netržne dejavnosti lahko v prihodnosti postanejo tržne in obratno⁽³⁹⁾.
- (79) V zvezi z zagotavljanjem zdravstvenega varstva je vprašanje, ali sheme zdravstvenega varstva vključujejo gospodarsko dejavnost, odvisno od njihovih političnih in gospodarskih značilnosti ter od posebnega načina njihove organizacije in strukture v zadevni državi članici. V bistvu sodna praksa Sodišča razlikuje med shemami, ki temeljijo na načelu solidarnosti, in gospodarskimi shemami⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Glej npr. združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi, Recueil 2000, str. I-6451, točka 74.

⁽³⁷⁾ Zadeva 118/85, Komisija proti Italiji, Recueil 1987, str. 2599, točka 7; zadeva C-35/96, Komisija proti Italiji, Recueil 1998, str. I-3851, točka 36; združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi, točka 75.

⁽³⁸⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, Recueil 1993, str. I-637.

⁽³⁹⁾ Glej tudi sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (v nadaljnjem besedilu: sporočilo SSGP 2012), UL C 8, 11.1.2012, str. 5, odstavek 12.

⁽⁴⁰⁾ Komisija je povzela ustrezno sodno prakso Sodišča v zvezi z uporabo teh pravil za financiranje shem socialne varnosti in zdravstvenega varstva v svojem sporočilu iz leta 2012 o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (v nadaljnjem besedilu: sporočilo SSGP 2012).

- (80) Sodišče v sodni praksi uporablja vrsto meril za določitev, ali shema socialne varnosti temelji na solidarnosti in zato ne vključuje gospodarske dejavnosti. V tem pogledu je lahko pomembnih več dejavnikov, in sicer: (i) ali je udeležba v shemi obvezna ⁽⁴¹⁾; (ii) ali ima shema izključno socialni namen ⁽⁴²⁾; (iii) ali je shema nepridobitna ⁽⁴³⁾; (iv) ali je izplačana podpora neodvisna od prispevkov ⁽⁴⁴⁾; (v) ali izplačana podpora ni nujno sorazmerna s prihodki zavarovanca ⁽⁴⁵⁾ ter (vi) ali shemo nadzoruje država ⁽⁴⁶⁾.
- (81) V nasprotju s shemami, ki temeljijo na solidarnosti, je za gospodarske sheme pogosto značilno: (i) neobvezno članstvo ⁽⁴⁷⁾; (ii) načelo kapitalizacije (upravičenost do izplačila je odvisna od vplačanih prispevkov in finančnih rezultatov sheme) ⁽⁴⁸⁾; (iii) pridobitni namen ⁽⁴⁹⁾ ter (iv) zagotovitev upravičenosti do dodatnih izplačil, ki niso vključena v osnovno shemo ⁽⁵⁰⁾.
- (82) Nekatere sheme združujejo značilnosti obeh kategorij (shem, ki temeljijo na solidarnosti, in gospodarskih shem) ⁽⁵¹⁾, zato mora Komisija, da bi določila, ali je določena shema gospodarske ali negospodarske narave, preveriti prisotnost vsake značilnosti iz prejšnjih dveh uvodnih izjav in pretehtati njihovo pomembnost v določeni shemi ⁽⁵²⁾.
- (83) Končna določitev, ali je zagotavljanje storitev obveznega zdravstvenega zavarovanja v Slovaški republiki negospodarska ali gospodarska dejavnost, bo torej odvisna od natančne analize posebne oblike organizacije in izvajanja te dejavnosti v zadevni državi članici ter bo veljala le za sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja v zadevni državi članici. Na podlagi teh splošnih ugotovitev bo Komisija ocenila, ali se sporni ukrepi, ki so bili domnevno dodeljeni SZP/VZP, štejejo za državo pomoč, ki je bila „podjetju“ dodeljena v smislu člena 107(1) Pogodbe.
- (84) Veliko kazalnikov kaže negospodarsko naravo slovaškega sistema zdravstvenega zavarovanja, zlasti kar zadeva njegove socialne značilnosti in cilje, ki se kažejo zlasti v delovanju tega sistema, in da sistem temelji predvsem na načelu solidarnosti.
- (85) Prvič, vključitev v program javnega zdravstvenega zavarovanja je zakonsko obvezna za večino prebivalstva Slovaške republike, zdravstvene storitve, zajete v obvezno zdravstveno zavarovanje, pa se zagotavljajo ne glede na prispevke, ki jih plača zavarovana oseba. Zavarovana oseba lahko sama izbere zdravstveno zavarovalnico, zato izbrana zdravstvena zavarovalnica v skladu z obveznostjo odprtega vpisa tej osebi ne sme zavrniti zavarovanja na podlagi njene starosti, zdravstvenega stanja ali tveganja bolezni ⁽⁵³⁾.

⁽⁴¹⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre, Recueil 1993, str. I-637, točka 13.

⁽⁴²⁾ Zadeva C-218/00, Císal in INAIL, Recueil 2002, str. I-691, točka 45.

⁽⁴³⁾ Združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband, Recueil 2004, str. I-2493, točke 47 do 55.

⁽⁴⁴⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre (navedeno zgoraj), točke 15 do 18.

⁽⁴⁵⁾ Zadeva C-218/00, Císal in INAIL (navedeno zgoraj), točka 40.

⁽⁴⁶⁾ Združeni zadevi C-159/91 in C-160/91, Poucet in Pistre (navedeno zgoraj), točka 14; zadeva C-218/00, Císal in INAIL (navedeno zgoraj), točke 43 do 48; združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband (navedeno zgoraj), točke 51 do 55.

⁽⁴⁷⁾ Zadeva C-67/96, Albany, Recueil 1999, str. I-5751, točke 80 do 87.

⁽⁴⁸⁾ Zadeva C-244/94, FFSA in drugi (navedeno zgoraj), točka 9 in 17 do 20; zadeva C-67/96, Albany (navedeno zgoraj), točke 81 do 85; glej tudi združene zadeve C 115/97 do C 117/97, Brentjens, Recueil 1999, str. I-6025, točke 81 do 85, zadeva C 219/97, Drijvende Bokken, Recueil 1999, str. I-6121, točke 71 do 75, in združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov (navedeno zgoraj), točki 114 in 115.

⁽⁴⁹⁾ Združene zadeve C 115/97 do C 117/97, Brentjens (navedene zgoraj).

⁽⁵⁰⁾ Združene zadeve C-180/98 do C-184/98, Pavlov in drugi (navedene zgoraj).

⁽⁵¹⁾ Glej npr. tehtanje, ki ga je Sodišče opravilo v zadevi C-350/07, Kattner Stahlbau, ZOdl. 2009, str. I-1513, zlasti točke 33 do 68.

⁽⁵²⁾ V zvezi s tem bi bilo treba poudariti tudi, da nedavna sodba (T-347/09, Nemčija proti Komisiji, sodba z dne 12. septembra 2013, še ni objavljena), na katero se Dôvera sklicuje v pripombah v zvezi s sklepom o začetku postopka, potrjuje le dejstvo, da lahko blago in storitve na trgu ponujajo tudi nepridobitne organizacije (glej tudi sporočilo SSGP 2012, odstavek 9, ki se sklicuje na sodno prakso). Vendar to ne spremeni dejstva, da mora določitev gospodarske ali negospodarske narave dejavnosti v danem primeru temeljiti na prisotnosti vsake značilnosti in tehtanju njihove pomembnosti.

⁽⁵³⁾ Glej uvodne izjave 23 do 25.

- (86) Drugič, slovaško obvezno zdravstveno zavarovanje temelji na prispevkih, ki so po zakonu sorazmerni z dohodki zavarovane osebe in ne temeljijo na zavarovanem tveganju (starost, zdravstveno stanje, tveganja bolezni zavarovane osebe). Poleg tega ni neposredne povezave med zneskom prispevkov, ki jih posameznik vplača v shemo, in vrednostjo prejemkov, ki jih ta posameznik prejme v okviru sheme. Zato zavarovalnice nimajo nobene možnosti, da bi vplivale na znesek prispevkov ali minimalno stopnjo kritja, do katere so zavarovane osebe upravičene, saj je vse to določeno z nacionalno zakonodajo.
- (87) Tretjič, zakon zagotavlja, da vse zavarovane osebe prejmejo enako osnovno raven prejemkov, ki je dejansko zelo visoka, saj pokriva skoraj vse zdravstvene posege, ki se zagotavljajo v Slovaški republiki, kar pomeni, da shema obveznega zdravstvenega zavarovanja zagotavlja skoraj popolno zdravstveno varstvo⁽⁵⁴⁾. Slovaška izravnalna shema zagotavlja delitev zavarovalnih tveganj in tako dodatno krepi solidarnost. Poleg tega slovaški sistem upošteva načelo enotnega ocenjevanja, kar pomeni, da zavarovalnice ne smejo obračunavati premij glede na zavarovalno tveganje, izravnava tveganja pa zavarovalnicam z bolj tveganim demografskim profilom portfelja zagotavlja delno nadomestilo s prerazporeditvijo denarja z zavarovalnic, ki zavarovanim osebam plačujejo prejemke v obsegu, manjšem od povprečja, na zavarovalnice, ki zavarovanim osebam plačujejo prejemke v obsegu, višjem od povprečja⁽⁵⁵⁾.
- (88) Poleg vseh zgoraj navedenih socialnih in solidarnostnih značilnosti Komisija opozarja, da se slovaško obvezno zdravstveno zavarovanje organizira in izvaja v okviru trdnega regulativnega okvira: status, pravice in obveznosti vseh zdravstvenih zavarovalnic so določeni z zakoni, ki opredeljujejo natančne pogoje, zdravstvene zavarovalnice pa delujejo pod strogim nadzorom države⁽⁵⁶⁾.
- (89) Komisija na podlagi teh značilnosti ugotavlja, da je slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja negospodarske narave, zato SZP/VZP ni mogoče šteti za „podjetje“ v smislu člena 107(1) Pogodbe⁽⁵⁷⁾.
- (90) Komisija priznava, da bi lahko nekatere značilnosti slovaškega sistema obveznega zdravstvenega zavarovanja pokazale gospodarsko naravo dejavnosti, ki se izvajajo v okviru tega sistema: (i) prisotnost različnih izvajalcev zavarovalniških storitev (javnih in zasebnih) v slovaškem sektorju obveznega zdravstvenega zavarovanja, (ii) določena stopnja konkurence med zdravstvenimi zavarovalnicami, ki (iii) izvajajo pridobitno dejavnost, in (iv) dejstvo, da je slovaško ustavno sodišče to dejavnost štelo za odprto konkurenci. Kljub temu Komisija meni, da prisotnost teh značilnosti ne postavlja pod vprašaj njene ugotovitve, da je obvezno zdravstveno zavarovanje na Slovaškem negospodarska dejavnost.
- (91) Prvič, Komisija poudarja, da dejstvo, da v sektorju obveznega zdravstvenega zavarovanja delujejo različni (javni in zasebni) izvajalci, samo po sebi ne dokazuje gospodarske narave njihovih dejavnosti v okviru sistema, pri čemer velja naslednje: prevladujejo socialne značilnosti in cilji sistema, delovanje tega sistema je osredotočeno na načelo solidarnosti, državni nadzor pa je strog, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 85 do 87. Taka ugotovitev bi pomenila priznati neustrezno težo obliki organizacijske ureditve, ki jo je izbrala država članica za izvajanje dela svojega sistema socialne varnosti, namesto vsebini zadevnega sistema⁽⁵⁸⁾.
- (92) Drugič, na podlagi sodne prakse Sodišča je mogoče sklepati, da niti prisotnost možnosti konkurence v sistemu zdravstvenega zavarovanja niti dejanski obstoj konkurence, tudi če je bil to namen zakonodajalca in je to potrdilo sodstvo, ne dokazujeta nujno gospodarske narave zadevne dejavnosti. Sodišče je pojasnilo, da so za določitev gospodarske ali negospodarske narave dejavnosti v okviru sistema obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki tako kot slovaški sistem omogoča določeno stopnjo konkurence, odločilni narava in stopnja te konkurence, okoliščine,

⁽⁵⁴⁾ Glej uvodne izjave 26 do 29.

⁽⁵⁵⁾ Glej uvodne izjave 23 do 25.

⁽⁵⁶⁾ Glej uvodno izjavo 32.

⁽⁵⁷⁾ Slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja ima podobne značilnosti kot nemški zakonski sistem javnega zdravstvenega zavarovanja, kot je ocenilo Sodišče v združenih zadevah C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband. Sodišče je ugotovilo, da je nemški sistem negospodarske narave, in zlasti poudarilo, da so bile nemške zdravstvene zavarovalnice zakonsko zavezane, da svojim zavarovancem ponujajo v bistvu enake obvezne prejemke, ki jih določi država in ki niso odvisni od zneskov njihovih prispevkov, zato glede obveznih zakonskih prejemkov niso bile v konkurenci med seboj in so bile vključene v sistem izravnave tveganja (glej točke 52 do 54 navedene sodbe).

⁽⁵⁸⁾ Glej tudi zadevo C-350/07, Kattner Stahlbau (navedeno zgoraj, točka 53, in zlasti sklepne predloge generalnega pravobranilca Mazáka v tej zadevi (točka 59)).

v katerih se izvaja, ter prisotnost in pomembnost drugih ustreznih dejavnikov ⁽⁵⁹⁾. V zadevnem primeru je vrsta konkurence, ki je najzanimivejša za potrošnike, in sicer cenovna konkurenca v zvezi s stopnjo prispevkov, izključena, saj slovaške zdravstvene zavarovalnice ne morejo spreminjati stopnje prispevkov zavarovanih oseb, ker so zakonsko določeni. Poleg tega je možnost za konkurenco na področju kakovosti precej majhna, saj slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja predvideva zelo širok obseg zakonskih prejemkov, ki so enaki za vse zavarovane osebe, zato imajo zavarovalnice majhne možnosti, da bi se potegovale za stranke s ponujanjem dodatnih (neodplačnih) izplačil. Zdravstvene zavarovalnice torej nimajo možnosti, da bi vplivale na te zakonske prejemke, zato glede obveznih zakonskih prejemkov za zdravstveno varstvo, ki je njihova temeljna funkcija, niso v konkurenci med seboj.

- (93) Tretjič, Komisija meni, da na negospodarsko naravo dejavnosti obveznega zdravstvenega zavarovanja ne vpliva dejstvo, da zdravstvene zavarovalnice izvajajo konkurenco na področju kakovosti in učinkovitosti nabave, tako da od ponudnikov kupujejo zdravstvene in povezane storitve dobre kakovosti in po konkurenčnih cenah. Zavarovalnice tako z dejavnostjo, ki je neodvisna od pogodb z zavarovanimi osebami v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja, kupijo sredstva, potrebna za izvajanje njihove vloge v tem sistemu. Iz sodne prakse Sodišča je mogoče sklepati naslednje: če je sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja zaradi svojih značilnosti negospodarske narave, potem je negospodarske narave tudi dejavnost kupovanja sredstev, potrebnih za delovanje tega sistema ⁽⁶⁰⁾.
- (94) Četrtrič, dejstvo, da ureditev obveznega zdravstvenega zavarovanja na Slovaškem omogoča zdravstvenim zavarovalnicam, da ustvarjajo dobiček in njegov del razdeljujejo med delničarje, ne spremeni negospodarske narave njihovih dejavnosti, saj jih izvajajo v sistemu z močno prisotnostjo vseh navedenih značilnosti, ki izražajo negospodarsko naravo. Golo dejstvo, da zdravstvene zavarovalnice lahko ustvarjajo dobiček in njegov del razdeljujejo, ne more omajati prevladujočih socialnih značilnosti in ciljev sistema, osrednje vloge načela solidarnosti v sistemu ter delovanja sistema pod strogo ureditvijo in nadzorom države. V zvezi s to državno ureditvijo Komisija opozarja, da je možnost ustvarjanja, uporabljanja in razdeljevanja dobička omejena z zakonskimi obveznostmi, ki jih je država naložila slovaškim zavarovalnicam, da bi zagotovila učinkovitost in stalnost obveznega zdravstvenega zavarovanja z vsemi prevladujočimi socialnimi cilji in cilji, povezani s solidarnostjo ⁽⁶¹⁾. Svoboda ustvarjanja, uporabe in razdeljevanja dobička je zato bistveno bolj omejena v sektorju slovaškega obveznega zdravstvenega zavarovanja kot v običajnih gospodarskih sektorjih, pri tem pa je treba uresničevati socialne cilje in cilje, povezane s solidarnostjo.
- (95) Zaradi omejene narave konkurence, ki je bila uvedena v slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja (tj. samo omejena konkurenca na področju kakovosti, brez cenovne konkurence), ter omejitev načina ustvarjanja in uporabe dobička elementi konkurence in usmerjenosti v dobiček, ki so prisotni v slovaškem sistemu obveznega zdravstvenega zavarovanja, ne postavljajo pod vprašaj prevladujočih socialnih, solidarnostnih in regulativnih značilnosti, ki izražajo negospodarsko naravo dejavnosti, ki jih izvajajo zdravstvene zavarovalnice v okviru tega sistema. Namesto tega bi bilo treba šteti, da elementi konkurence in usmerjenosti v dobiček, ki so prisotni v slovaškem sistemu obveznega zdravstvenega zavarovanja, uresničujejo glavni cilj spodbujanja zavarovalnic k delovanju v skladu z načeli dobrega upravljanja, da bi sistem socialne varnosti pravilno deloval, ter s tem prispevali k uresničevanju socialnih ciljev tega sistema in ciljev, povezanih s solidarnostjo ⁽⁶²⁾.
- (96) Komisija prav tako meni, da dejstvo, da je slovaško ustavno sodišče (pri ocenjevanju morebitne kršitve svobode gospodarske pobude v skladu s slovaško ustavo) štelo slovaški sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja za „vključenega v področje konkurence“, ne pomeni, da ta sistem vključuje dejavnosti gospodarske narave v smislu pravil o državni pomoči. Dejansko je bilo slovaško ustavno sodišče v tej zadevi pozvano, da pregleda, ali je zakonodajna prepoved razdeljevanja dobička za zdravstvene zavarovalnice iz leta 2007 združljiva s slovaško

⁽⁵⁹⁾ V zvezi s tem Komisija opozarja, da dejstvo, da so nemške zdravstvene zavarovalnice v zadevi AOK (združene zadeve C-264/01, C-306/01, C-354/01 in C-355/01, AOK Bundesverband) sploh izvajale določeno stopnjo cenovne konkurence v smislu spreminjanja stopnje prispevkov zavarovanih oseb, ni postavilo pod vprašaj ugotovitve Sodišča, da niso izvajale gospodarske dejavnosti. Po mnenju Sodišča je bil element konkurence na področju prispevkov uveden za to, da bi zdravstvene zavarovalnice spodbudil k temu, da svoje dejavnosti opravljajo po načelih dobrega upravljanja, to je najučinkoviteje in stroškovno najceneje, v interesu dobrega delovanja nemškega sistema socialne varnosti. Po mnenju Sodišča uresničevanje tega cilja ne spreminja ničesar glede narave dejavnosti zdravstvenih zavarovalnic (glej točko 56 navedene sodbe).

⁽⁶⁰⁾ Glej zadevo T-319/99, FENIN, Recueil 2003, str. II-357 (zlasti točko 37).

⁽⁶¹⁾ Uvodne izjave 84 do 88.

⁽⁶²⁾ Tudi glede na glavni cilj (učinkovitosti) reforme iz uvodne izjave 13.

ustavo (kršitev lastninske pravice, varstva lastnine in svobode gospodarske pobude) ter s členi 18, 49, 54 in 63 Pogodbe. Slovaško ustavno sodišče je sklenilo, da ta prepoved krši slovaško ustavo in da zato ni razloga za obravnavanje bistvenih elementov pravil notranjega trga EU ali odločanje o njihovi kršitvi.

- (97) Na podlagi navedenega in ob upoštevanju posebnosti tega primera ter prisotnosti ter tehtanja ustreznih kazalnikov dejavnosti obveznega zdravstvenega zavarovanja, kot je organizirana in se izvaja na Slovaškem, ni mogoče šteti za gospodarsko.
- (98) Glede na navedeno Komisija sklepa, da SZP/VZP kot prejemnici spornih ukrepov ni mogoče šteti za podjetji v smislu člena 107(1) Pogodbe, zato ti ukrepi ne pomenijo državne pomoči v smislu navedene določbe.
- (99) Zato ni treba proučiti drugih pogojev za obstoj državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU in oceniti združljivosti spornih ukrepov.

8. SKLEPNA UGOTOVITEV

- (100) Glede na zgornje premisleke je Komisija sklenila, da se sporni ukrepi ne štejejo za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Naslednji ukrepi, ki jih je Slovaška republika odobrila zavarovalnici Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) in/ali zavarovalnici Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) se ne štejejo za pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe:

- (a) dokapitalizacija SZP v višini 450 milijonov SKK, izvedena med 28. novembrom 2005 in 18. januarjem 2006;
- (b) poravnava dolgov SZP s strani Veriteľ a. s. med letoma 2003 in 2006;
- (c) subvencija, ki jo je SZP leta 2006 dodelilo ministrstvo za zdravje;
- (d) dokapitalizacija VZP v višini 65,1 milijona EUR z dne 1. januarja 2010;
- (e) izravnalna shema, vzpostavljena v skladu z delom 3 Akta št. 580/2004, in
- (f) prenos portfeljev likvidiranih zdravstvenih zavarovalnic, zlasti z zavarovalnice Družstevná zdravotná poisťovňa na VZP ter z zavarovalnice Európská zdravotná poisťovňa na SZP.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Slovaško republiko.

V Bruslju, 15. oktobra 2014

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/249**z dne 10. februarja 2015****o podalšanju veljavnosti Odločbe 2006/502/ES o zahtevi, da države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se dajo na trg samo vžigalniki, ki so varni za otroke, in za prepoved dajanja neobičajnih vžigalnikov na trg***(notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 603)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov ⁽¹⁾ in zlasti člena 13 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 2006/502/ES ⁽²⁾ zahteva, da države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se dajo na trg samo vžigalniki, ki so varni za otroke, in za prepoved dajanja neobičajnih vžigalnikov na trg.
- (2) Odločba 2006/502/ES je bila sprejeta v skladu z določbami člena 13 Direktive 2001/95/ES, ki omejuje veljavnost Odločbe na največ eno leto, a dopušča njeno podaljšanje za dodatna obdobja, od katerih nobeno ne sme biti daljše od enega leta.
- (3) Veljavnost Odločbe 2006/502/ES se je podaljševala za enoletna obdobja, in sicer prvič z Odločbo Komisije 2007/231/ES ⁽³⁾ do 11. maja 2008, drugič z Odločbo Komisije 2008/322/ES ⁽⁴⁾ do 11. maja 2009, tretjič z Odločbo Komisije 2009/298/ES ⁽⁵⁾ do 11. maja 2010, četrtič s Sklepom Komisije 2010/157/EU ⁽⁶⁾ do 11. maja 2011, petič s Sklepom Komisije 2011/176/EU ⁽⁷⁾ do 11. maja 2012, šestič z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/53/EU ⁽⁸⁾ do 11. maja 2013, sedmič z Izvedbenim sklepom Komisije 2013/113/EU ⁽⁹⁾ do 11. maja 2014 in osmič z Izvedbenim sklepom Komisije 2014/61/EU ⁽¹⁰⁾ do 11. maja 2015.
- (4) Na trg se še vedno dajejo vžigalniki, ki niso varni za otroke. Njihovo prisotnost naj bi dodatno zmanjšale okrepljene dejavnosti nadzora trga, od ciljnega vzorčenja do učinkovitih omejevalnih ukrepov.
- (5) Ker ni drugih zadovoljivih ukrepov v zvezi z varnostjo vžigalnikov za otroke, je treba veljavnost Odločbe 2006/502/ES podaljšati za nadaljnjih 12 mesecev.
- (6) Odločbo 2006/502/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega z Direktivo 2001/95/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V členu 6 Odločbe 2006/502/ES se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ta odločba se uporablja do 11. maja 2016.“

⁽¹⁾ ULL 11, 15.1.2002, str. 4.⁽²⁾ ULL 198, 20.7.2006, str. 41.⁽³⁾ ULL 99, 14.4.2007, str. 16.⁽⁴⁾ ULL 109, 19.4.2008, str. 40.⁽⁵⁾ ULL 81, 27.3.2009, str. 23.⁽⁶⁾ ULL 67, 17.3.2010, str. 9.⁽⁷⁾ ULL 76, 22.3.2011, str. 99.⁽⁸⁾ ULL 27, 31.1.2012, str. 24.⁽⁹⁾ ULL 61, 5.3.2013, str. 11.⁽¹⁰⁾ ULL 38, 7.2.2014, str. 43.

Člen 2

Države članice najpozneje do 11. maja 2015 sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s tem sklepom, in jih objavijo. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 10. februarja 2015

Za Komisijo
Věra JOUROVÁ
Članica Komisije

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/250**z dne 13. februarja 2015****o spremembi prilog I in II k Odločbi 2004/558/ES v zvezi s statusom nemških zveznih dežel Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern kot prostih infektivnega bovinega rinotraheitisa***(notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 706)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti ⁽¹⁾, ter zlasti člena 9(2) in člena 10(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 64/432/EGS določa pravila za trgovanje z govedom znotraj Unije. Člen 9 določa, da lahko država članica, ki ima obvezen nacionalni nadzorni program za eno od nalezljivih bolezni iz Priloge E(II) k navedeni direktivi, predloži svoj program Komisiji v odobritev. Navedeni seznam vključuje infektivni bovine rinotraheitis. Infektivni bovine rinotraheitis je opis najvidnejših kliničnih znakov okužbe z bovinim herpesvirusom tipa 1 (v nadaljnjem besedilu: BHV1). Člen 9 Direktive 64/432/EGS tudi opredeljuje dodatna jamstva, ki se lahko zahtevajo v trgovini znotraj Unije.
- (2) Poleg tega člen 10 Direktive 64/432/EGS določa, da če država članica meni, da je njeno ozemlje ali del njenega ozemlja prosto ene od bolezni iz Priloge E(II) k navedeni direktivi, Komisiji predloži ustrezno dokazno dokumentacijo. Navedeni člen tudi opredeljuje dodatna jamstva, ki se lahko zahtevajo v trgovini znotraj Unije.
- (3) Z Odločbo Komisije 2004/558/ES ⁽²⁾ so bili odobreni programi za nadzor in izkoreninjenje BHV1, ki so jih predložile države članice iz Priloge I k navedeni odločbi za regije iz navedene priloge, za katere veljajo dodatna jamstva v skladu s členom 9 Direktive 64/432/EGS.
- (4) Poleg tega Priloga II k Odločbi 2004/558/ES navaja regije držav članic, za katere se šteje, da so proste okužbe z BHV1 in za katere veljajo dodatna jamstva v skladu s členom 10 Direktive 64/432/EGS.
- (5) Trenutno so v Prilogi I k Odločbi 2004/558/ES navedene vse nemške regije, razen zveznih dežel Bavarska in Turingija. Zvezni deželi Bavarska in Turingija sta prosti okužbe z BHV1 in sta zato navedeni v Prilogi II k navedeni odločbi.
- (6) Nemčija je Komisiji predložila dokumentacijo, ki podpira zahtevo za dodatna jamstva v skladu s členom 10 Direktive 64/432/EGS, za zvezne dežele Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern, da bi se štejele kot proste okužbe z BHV1.
- (7) Po oceni podporne dokumentacije, ki jo je predložila navedena država članica, bi bilo treba nemške zvezne dežele Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern črtati s seznama iz Priloge I k Odločbi 2004/558/ES in jih uvrstiti na seznam v Prilogi II k navedeni odločbi ter določiti, da se zanje uporabljajo dodatna jamstva v skladu s členom 10 Direktive 64/432/EGS. Prilogi I in II k Odločbi 2004/558/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Odločbo 2004/558/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

⁽¹⁾ UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2004/558/ES z dne 15. julija 2004 o izvajanju Direktive Sveta 64/432/EGS v zvezi z dodatnimi jamstvi za trgovino z govedom med državami članicami Skupnosti v povezavi z infektivnim bovinim rinotraheitisom in v zvezi s potrditvijo programov za izkoreninjenje, predloženih s strani nekaterih držav članic (UL L 249, 23.7.2004, str. 20).

(9) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Prilogi I in II k Odločbi 2004/558/ES se nadomestita z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 13. februarja 2015

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

PRILOGA

„PRILOGA I

Države članice	Regije držav članic, za katere v skladu s členom 9 Direktive 64/432/EGS veljajo dodatna jamstva za infektivni bovin rinitis
Belgija	vse regije
Češka	vse regije
Nemčija	vse regije, razen zveznih dežel Bavarska, Turingija, Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern
Italija	dežela Furlanija – Julijska krajina dežela Dolina Aoste avtonomna pokrajina Trento

PRILOGA II

Države članice	Regije držav članic, za katere v skladu s členom 10 Direktive 64/432/EGS veljajo dodatna jamstva za infektivni bovin rinitis
Danska	vse regije
Nemčija	zvezne dežele Bavarska, Turingija, Saška, Saška – Anhalt, Brandenburg, Berlin in Mecklenburg-Vorpommern
Italija	avtonomna pokrajina Bolzano
Avstrija	vse regije
Finska	vse regije
Švedska	vse regije“

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/251**z dne 13. februarja 2015****o spremembi Izvedbenega sklepa 2014/709/EU glede nadzornih ukrepov za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah***(notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 710)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(4) Direktive,ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ⁽²⁾ in zlasti člena 10(4) Direktive,ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽³⁾, in zlasti člena 4(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU ⁽⁴⁾ določa nadzorne ukrepe za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah. Priloga k navedenemu sklepu razmejuje in navaja nekatera območja navedenih držav članic, ki se razlikujejo glede na stopnjo tveganja na podlagi epidemioloških razmer. Navedeni seznam vključuje nekatera območja Estonije, Italije, Latvije, Litve in Poljske.
- (2) Člen 11 Izvedbenega sklepa 2014/709/EU, ki določa prepoved odpreme svežega prašičjega mesa in nekaterih pripravkov in proizvodov iz prašičjega mesa z območij iz Priloge v druge države članice in tretje države, bi bilo treba pregledati, da se izboljša njegova doslednost glede odstopanj, ki se uporabljajo za izvoz v tretje države.
- (3) Od oktobra 2014 so o nekaj primerih afriške prašičje kuge pri divjih merjascih poročali na meji med Estonijo in Latvijo, v obeh državah članicah na območjih, vključenih v del I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU. O dveh primerih so poročali v Litvi, in sicer na območjih Kaunas in Kupiškis.
- (4) Pri oceni tveganja, ki ga predstavlja zdravstveno stanje živali v Estoniji, Latviji in Litvi, bi bilo treba upoštevati razvoj trenutnih epidemioloških razmer. Da bi lahko osredotočili nadzorne ukrepe za zdravje živali in preprečili širjenje afriške prašičje kuge ter preprečili morebitne nepotrebne motnje za trgovino v Uniji in se izognili neupravičenim omejitvam trgovanja v tretjih državah, bi bilo treba seznam Unije območij, za katera veljajo nadzorni ukrepi za zdravje živali iz Izvedbenega sklepa 2014/709/EU, spremeniti, da se upošteva trenutno zdravstveno stanje živali v zvezi z navedeno boleznijo v Estoniji, Latviji in Litvi.
- (5) Zato je treba spremeniti Prilogo k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU in v del II navedene priloge vključiti zadevna območja v Estoniji, Latviji in Litvi.
- (6) Izvedbeni sklep 2014/709/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

⁽¹⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.⁽²⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.⁽³⁾ UL L 18, 23.1.2003, str. 11.⁽⁴⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU z dne 9. oktobra 2014 o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah in razveljavitvi Izvedbenega sklepa 2014/178/EU (UL L 295, 11.10.2014, str. 63).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep 2014/709/EU se spremeni:

1. V členu 11 se odstavek 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko zadevne države članice z območji iz delov II, III ali IV Priloge dovolijo odpremo svežega prašičjega mesa iz odstavka 1 ter pripravkov in proizvodov iz prašičjega mesa, ki so sestavljeni iz takega prašičjega mesa ali ga vsebujejo, v druge države članice in tretje države, če so navedeni pripravki in proizvodi iz prašičjega mesa pridobljeni iz prašičev, ki so bili od rojstva na gospodarstvih zunaj območij iz delov II, III in IV Priloge, sveže prašičje meso ter pripravki in proizvodi iz prašičjega mesa pa so bili proizvedeni, skladiščeni in predelani v obratih, odobrenih v skladu s členom 12.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko zadevne države članice z območji iz dela II Priloge dovolijo odpremo svežega prašičjega mesa iz odstavka 1 ter pripravkov in proizvodov iz prašičjega mesa, ki so sestavljeni iz takega prašičjega mesa ali ga vsebujejo, v druge države članice in tretje države, če so navedeni pripravki in proizvodi iz prašičjega mesa pridobljeni iz prašičev, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1 in odstavka 2 ali odstavka 3 člena 3.“

2. Priloga se spremeni v skladu s Prilogo k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 13. februarja 2015

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

PRILOGA

Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU se spremeni:

1. del I se spremeni:

(a) vnos za Estonijo se nadomesti z naslednjim:

„1. **Estonija**

Naslednja območja v Estoniji:

- okrožje Põlvamaa,
- občina Häädemeeste,
- občina Kambja,
- občina Kasepää,
- občina Kolga-Jaani,
- občina Konguta,
- občina Kõo,
- občina Kõpu,
- občina Laekvere,
- občina Lasva,
- občina Meremäe,
- občina Nõo,
- občina Paikuse,
- občina Pärsti,
- občina Puhja,
- občina Rägavere,
- občina Rannu,
- občina Rõngu,
- občina Saarde,
- občina Saare,
- občina Saarepeedi,
- občina Sõmeru,
- občina Surju,
- občina Suure-Jaani,
- občina Tahkuranna,
- občina Torma,
- občina Vastseliina,
- občina Viiratsi,
- občina Vinni,
- občina Viru-Nigula,
- občina Võru,
- mestna občina Võru,
- mestna občina Kunda,
- mestna občina Viljandi.“

(b) vnos za Latvijo se nadomesti z naslednjim:

„2. Latvija

Naslednja območja v Latviji:

- občina Aizkraukle,
- občina Aloja,
- v občini Alūksne, krajevne skupnosti Ilzene, Zeltiņi, Kalncempji, Anna, Maliena, Jaunanna, Mālupe in Liepna,
- občina Amata,
- v občini Ape, krajevna skupnost Vireši,
- občina Baltinava,
- občina Balvi,
- občina Cēsis,
- občina Gulbene,
- občina Ikšķile,
- občina Inčukalns,
- občina Jaunjelgava,
- občina Jaunpiebalga,
- občina Ķegums,
- občina Kocēni,
- občina Krimulda,
- občina Lielvārde,
- občina Līgatne,
- občina Limbaži,
- občina Mālpils,
- občina Mazsalaca,
- občina Nereta,
- občina Ogre,
- občina Pārgauja,
- občina Priekule,
- občina Rauna,
- občina Ropaži,
- občina Rugāji,
- občina Salacgrīva,
- občina Sala,
- občina Sēja,
- občina Sigulda,
- občina Skrīveri,
- občina Smiltene,
- občina Vecpiebalga,
- občina Vecumnieki,
- občina Viesīte,

- občina Viļaka,
- mestna občina Valmiera.“

(c) vnos za Litvo se nadomesti z naslednjim:

„3. **Litva**

Naslednja območja v Litvi:

- v okraju Kėdainiai, enote (seniūnija) Josvainių, Pernaravos, Krakių, Kėdainių miesto, Dotnuvos, Gudžiūnų in Surviliškio,
- v okraju Panevėžys, enote (seniūnija) Krekenavos, Upytės, Velžio, Miežiškių, Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio in Smilgių,
- v okraju Radviliškis, enoti (seniūnija) Skėmių in Sidabravo,
- mestna občina Kaunas,
- mestna občina Panevėžys,
- okraj Kaišiadorys,
- okraj Kaunas,
- okraj Pasvalys,
- okraj Prienai,
- občina Birštonas,
- občina Kalvarija,
- občina Kazlu Ruda,
- občina Marijampole.“

2. del II se spremeni:

(a) vnos za Estonijo se nadomesti z naslednjim:

„1. **Estonija**

Naslednja območja v Estoniji:

- okrožje Ida-Virumaa,
- okrožje Valgamaa,
- občina Abja,
- občina Halliste,
- občina Karksi,
- občina Paistu,
- občina Tarvastu,
- občina Antsla,
- občina Mõniste,
- občina Varstu,
- občina Rõuge,
- občina Sõmerpalu,
- občina Haanja,
- občina Misso,
- občina Urvaste.“

(b) vnos za Latvijo se nadomesti z naslednjim:

„2. **Latvija**

Naslednja območja v Latviji:

- občina Aknīste,
- v občini Alūksne, krajevne skupnosti Veclaicene, Jaunlaicene, Ziemeļi, Alsviķi, Mārkalne, Jaunalūksne in Pededze,
- v občini Ape, krajevne skupnosti Gaujiena, Trapene in Ape,
- občina Cesvaine,
- občina Ērgļi,
- občina Ilūkste,
- mestna občina Jēkabpils,
- občina Jēkabpils,
- občina Koknese,
- občina Krustpils,
- občina Līvāni,
- občina Lubāna,
- občina Madona,
- občina Pļaviņas,
- občina Varakļāni.“

(c) vnos za Litvo se nadomesti z naslednjim:

„3. **Litva**

Naslednja območja v Litvi:

- v okraju Anykščiai, enote (seniūnija) Andrioniškis, Anykščiai, Debeikiai, Kavarskas, Kurkliai, Skiemionys, Traupis, Troškūnai, Viešintos in del Svėdasai, ki se nahaja južno od ceste št. 118,
 - v okraju Kėdainiai, enote (seniūnija) Pelėdnagių, Vilainių, Truskavos in Šėtos,
 - v okraju Kupiškis, enote (seniūnija) Alizava, Kupiškis, Noriūnai in Subačius,
 - v okraju Panevėžys, enote (seniūnija) Ramygalos, Vadoklių in Raguvos,
 - okrožje Alytus,
 - mestna občina Vilnius,
 - okraj Biržai,
 - okraj Jonava,
 - okraj Šalčininkai,
 - okraj Širvintos,
 - okraj Trakai,
 - okraj Ukmerge,
 - okraj Vilnius,
 - občina Elektrenai.“
-

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/252**z dne 13. februarja 2015****o spremembi Priloge II k Odločbi 2007/777/ES glede vnosa za Združene države Amerike na seznamu tretjih držav ali njihovih delov, iz katerih je dovoljen vnos mesnih izdelkov in obdelanih želodcev, mehurjev in črev v Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco***(notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 714)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽¹⁾, ter zlasti uvodnega stavka člena 8, prvega pododstavka točke 1 člena 8, točke 4 člena 8 in člena 9(4)(c) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 2007/777/ES ⁽²⁾ določa pravila v zvezi z zdravjem živali in javnim zdravjem za uvoz v Unijo, tranzit skozi Unijo in skladiščenje v Uniji pošiljk mesnih izdelkov in obdelanih želodcev, mehurjev in črev (v nadaljnjem besedilu: blago).
- (2) V delu 1 Priloge II k Odločbi 2007/777/ES so opisana območja tretjih držav, iz katerih je vnos blaga v Unijo omejen zaradi zdravja živali in za katere se uporablja regionalizacija. V delu 2 navedene priloge je določen seznam tretjih držav ali njihovih delov, iz katerih je vnos blaga v Unijo dovoljen, če je bilo blago obdelano z ustrezno obdelavo, kot je določena v delu 4 navedene priloge.
- (3) Združene države Amerike so uvrščene na seznam v delu 2 Priloge II k Odločbi 2007/777/ES in iz njih je med drugim dovoljen vnos v Unijo blaga, pridobljenega iz perutnine, gojene pernate divjadi (razen ratitov), gojenih ratitov in divjih ptic, ki je bilo obdelano s splošno obdelavo, določeno v delu 4 navedene priloge (v nadaljnjem besedilu: obdelava A), pod pogojem, da je meso, iz katerega so bili proizvodi proizvedeni, v skladu z zahtevami za zdravje živali za sveže meso, vključno s poreklom iz tretjih držav ali njihovih delov, ki so prosta visokopatogene aviarnе influence (v nadaljnjem besedilu: HPAI), kot je določeno v vzorcu veterinarskega spričevala in spričevala o zdravstveni ustreznosti v Prilogi III k Odločbi 2007/777/ES.
- (4) Sporazum med Unijo in Združenimi državami Amerike ⁽³⁾ določa hitro medsebojno priznavanje ukrepov regionalizacije v primeru izbruhov bolezni v Uniji ali Združenih državah Amerike (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (5) V Združenih državah Amerike so bili na gospodarstvu s perutnino v okrožju Douglas County v zvezni državi Oregon potrjeni izbruhi HPAI podtipa H5N8, v zvezni državi Washington pa izbruhi HPAI podtipa H5N2.
- (6) Zaradi trenutnega epidemiološkega stanja v Združenih državah Amerike v zvezi s HPAI obdelava A ne zadošča za odpravo tveganj za zdravje živali, povezanih z vnosom v Unijo blaga, pridobljenega iz perutnine, gojene pernate divjadi (razen ratitov), gojenih ratitov in divjih ptic iz okrožja Douglas County v zvezni državi Oregon in celotne zvezne države Washington. Navedene proizvode bi bilo treba obdelati najmanj z obdelavo D, določeno v delu 4 Priloge II k Odločbi 2007/777/ES (v nadaljnjem besedilu: obdelava D), da se prepreči vnos virusa HPAI v Unijo.

⁽¹⁾ ULL 18, 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2007/777/ES z dne 29. novembra 2007 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali in javnozdravstvenim varstvom ter vzorcih spričeval za uvoz iz tretjih držav nekaterih mesnih izdelkov in obdelanih želodcev, mehurjev in črev za prehrano ljudi in o razveljavitvi Odločbe 2005/432/ES (UL L 312, 30.11.2007, str. 49).

⁽³⁾ Sporazum med Evropsko skupnostjo in vlado Združenih držav Amerike o sanitarnih ukrepih za zaščito zdravja ljudi in živali pri trgovanju z živimi živalmi in živalskimi proizvodi, kot je bil v imenu Skupnosti odobren s Sklepom Sveta 1998/258/ES (UL L 118, 21.4.1998, str. 1).

- (7) Združene države Amerike so predložile podatke o epidemiološkem stanju na svojem ozemlju in o ukrepih, ki so jih sprejele za preprečitev nadaljnega širjenja HPAI, Komisija pa jih je ocenila. Na podlagi navedene ocene ter obveznosti, določenih v Sporazumu, in jamstev, ki so jih zagotovile Združene države Amerike, je primerno sklepati, da bi morala obdelava D zadoščati za kritje tveganj, povezanih z vnosom v Unijo blaga, pridobljenega iz mesa perutnine, gojene pernate divjadi (razen ratitov), gojenih ratitov in divjih ptic iz okrožja Douglas County v zvezni državi Oregon in celotne zvezne države Washington, za katerega so veterinarski organi Združenih držav Amerike uvedli omejitve zaradi trenutnih izbruhov HPAI. Dela 1 in 2 Priloge II k Odločbi 2007/777/ES bi bilo zato treba spremeniti, da se upošteva navedena regionalizacija.
- (8) Odločbo 2007/777/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (9) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga II k Odločbi 2007/777/ES se spremeni v skladu s Prilogo k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 13. februarja 2015

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

PRILOGA

Priloga II k Odločbi 2007/777/ES se spremeni:

1. V delu 1 se med vnosoma za Rusijo in Južno Afriko vstavi vnos za Združene države Amerike:

„Združene države Amerike	US	01/2014	celotno ozemlje države
	US-1	01/2014	območje Združenih držav Amerike, razen ozemlja US-2
	US-2	01/2014	območje Združenih držav Amerike, ki zajema okrožje Douglas County v zvezni državi Oregon in celotno ozemlje zvezne države Washington“

2. V delu 2 se vnos za Združene države Amerike nadomesti z naslednjim:

„US	Združene države Amerike US	A	A	A	A	XXX	XXX	A	A	A	XXX	A	XXX	XXX
	Združene države Amerike US-1	A	A	A	A	A	A	A	A	A	XXX	A	A	XXX
	Združene države Amerike US-2	A	A	A	A	D	D	A	A	A	XXX	A	D	XXX“

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/253**z dne 16. februarja 2015****o določitvi pravil glede vzorčenja in poročanja iz Direktive Sveta 1999/32/ES v zvezi z deležem žvepla v gorivih za plovila**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS ⁽¹⁾, ter zlasti členov 6(1b) in 7(1a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Stroškovno učinkovito in skladno izvajanje ter izvrševanje Direktive 1999/32/ES je velikega pomena za doseg predvidenih zdravstvenih in okoljskih koristi, ki izhajajo iz manjših emisij žveplovega dioksida v iz ladijskega prometa, s čimer se spodbuja pravična konkurenca in večja trajnost pomorskega prometa.
- (2) Zaradi učinkovitega izvajanja členov 3a, 4a in 4b Direktive 1999/32/ES je potrebno, da države članice zagotovijo dovolj pogosto in natančno vzorčenje goriv za plovila, s katerimi se oskrbujejo ladje ali pa se uporabljajo na krovu ladij, vključno s pregledi ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladij z gorivom.
- (3) Člen 6(1) Direktive 1999/32/ES od držav članic zahteva sprejetje potrebnih ukrepov, da z vzorčenjem preverijo vsebnost žvepla v gorivu za plovila, uporabljenem za zgorevanje na krovu v ustreznih morskimi območjih in pristaniščih. V tem smislu bi bilo kot vzorčenje treba razumeti vse metode za preverjanje skladnosti iz člena 6(1a)(a), (b) in (c) navedene direktive.
- (4) Fizično vzorčenje goriva za plovila, ki se uporablja za preverjanje skladnosti, bi bilo treba opraviti bodisi s pridobitvijo in analizo vzorca goriva na mestu samem iz ladijskega sistema za oskrbo z gorivom bodisi z analizo ustreznih zapečatenih vzorcev na krovu.
- (5) Pogostost vzorčenja bi bilo treba določiti na podlagi števila posameznih ladij, ki se ustavijo v državi članici, preverjanja ladijske dokumentacije, uporabe alternativnih tehnologij za izbiranje, da se zagotovi pravična razdelitev bremena med državami članicami, in stroškovne učinkovitosti ter posebnih opozoril za posamezne ladje.
- (6) Vzorčenje goriv za plovila med oskrbo ladij bi moralo biti usmerjeno na dobavitelje goriv za plovila, za katere je bilo večkrat ugotovljeno, da ne dosegajo skladnosti s specifikacijami, navedenimi na dobavnici o oskrbi ladij z gorivom, pri čemer se upošteva količina goriv za plovila, ki jih dobavitelj daje na trg.
- (7) Zaradi izvajanja Direktive 1999/32/ES na stroškovno učinkovit način bi bilo države članice treba spodbujati k upoštevanju pogostosti vzorčenja, in sicer z izbiro ladij za preverjanje skladnosti goriva na podlagi nacionalnih mehanizmov, ki so usmerjeni in temeljijo na tveganjih, ali z uporabo inovativnih tehnologij za preverjanje skladnosti, in k izmenjavi zbranih informacij z drugimi državami članicami.
- (8) Namenski informacijski sistem Unije, ki ga je razvila in z njim upravlja Evropska agencija za pomorsko varnost, na voljo državam članicam od 1. januarja 2015, služi kot platforma za zbiranje in izmenjavo informacij o rezultatih posameznih preverjanj skladnosti na podlagi Direktive 1999/32/ES. Države članice bi bilo treba spodbujati k uporabi sistema, ki lahko znatno prispeva k racionalizaciji in optimizaciji ocenjevanja skladnosti z zahtevami iz navedene direktive.
- (9) Da se ne bi naložilo nesorazmerno administrativno breme državam članicam brez obale, ladjam, ki plujejo pod njihovo zastavo, ali njihovim dobaviteljem goriv za plovila, se nekatere določbe ne bi smele uporabljati za te države članice.
- (10) Pri poročanju bi bilo treba upoštevati najboljšo uporabo vseh razpoložljivih in najsodobnejših tehnologij, da se ohrani minimalno administrativno breme, hkrati pa se državam članicam, ki želijo poročati na bolj tradicionalen način, pusti dovolj prožnosti. Zato imajo države članice možnost uporabiti informacijski sistem Unije, da izpolnijo ustrezne zahteve za letno poročanje iz Direktive 1999/32/ES.

⁽¹⁾ ULL 121, 11.5.1999, str. 13.

- (11) Ne pred 1. januarjem 2016 in odvisno od razpoložljivosti skupnih podatkov v zvezi s preverjanjem skladnosti in vzorčenjem deleža žvepla lahko države članice uporabijo mehanizme, ki so usmerjeni in temeljijo na tveganjih ter integrirani v informacijski sistem Unije, da se preverjanje goriva na ladjah prednostno razvrsti na stroškovno učinkovit način.
- (12) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 9(1) Direktive 1999/32/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta sklep določa pravila glede metod vzorčenja in pogostosti ter poročanja iz Direktive 1999/32/ES v zvezi z deležem žvepla v gorivih za plovila.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „rezervoar za gorivo“ pomeni rezervoar, iz katerega se gorivo dovaja v mehanizem za zgorevanje goriva;
2. „sistem za oskrbo z gorivom“ pomeni sistem za distribucijo, filtriranje in čiščenje goriva ter njegovo oskrbo iz rezervoarjev za gorivo v mehanizem za zgorevanje goriva;
3. „ladijski predstavnik“ pomeni ladijskega kapitana ali častnika, ki je odgovoren za goriva za plovila, ki se uporabljajo, dokumentacijo in za dogovor o alternativni lokaciji točke za odvzem vzorca goriva;
4. „inšpektor za žveplo“ pomeni osebo, ki jo pristojni organ države članice pravilno pooblasti za preverjanje skladnosti z določbami Direktive 1999/32/ES;
5. „informacijski sistem Unije“ pomeni sistem, ki uporablja podatke o postankih posameznih ladij v pristaniščih v okviru sistema upravljanja informacij SafeSeaNet, vzpostavljenega s členom 22a Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ („SafeSeaNet“), in ki je namenjen zapisovanju in izmenjavi informacij o rezultatih posameznih preverjanj skladnosti iz Direktive 1999/32/ES, z njim pa upravlja Evropska agencija za pomorsko varnost. Mehanizem iz Direktive 1999/32/ES, ki je usmerjen in temelji na tveganjih, je razvit na podlagi navedenih rezultatov posameznih preverjanj skladnosti in povezanih ugotovitev.

Člen 3

Pogostost vzorčenja goriv za plovila, ki se uporabljajo na krovu ladij

1. Države članice izvajajo preglede ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladij z gorivom na krovu vsaj 10 % skupnega števila posameznih ladij, ki se na leto ustavijo v zadevni državi članici.

Skupno število posameznih ladij, ki se ustavijo v državi članici, ustreza povprečnemu številu ladij treh predhodnih let, evidentiranih v sistemu SafeSeaNet.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

2. Od 1. januarja 2016 se vsebnost žvepla v gorivu za plovila, ki se uporablja na krovu, preverja z vzorčenjem ali analizo ali na oba načina za vsaj naslednji odstotek pregledanih ladij iz odstavka 1:

- (a) 40 % v državah članicah, ki v celoti mejijo na območja nadzora nad emisijami SO_x;
- (b) 30 % v državah članicah, ki delno mejijo na območja nadzora nad emisijami SO_x;
- (c) 20 % v državah članicah, ki ne mejijo na območja nadzora nad emisijami SO_x.

Od 1. januarja 2020 se v državah članicah, ki ne mejijo na območja nadzora nad emisijami SO_x, vsebnost žvepla v gorivu za plovila, ki se uporablja na krovu, preverja z vzorčenjem ali analizo ali na oba načina za 30 % pregledanih ladij iz odstavka 1.

Države članice lahko dosegajo skladnost s pogostostmi pregledov iz tega odstavka z izbiro ladij na podlagi nacionalnih mehanizmov, ki so usmerjeni in temeljijo na tveganjih, in posebnih opozoril za posamezne ladje, evidentiranih v informacijskem sistemu Unije.

3. Število posameznih ladij, izračunano na podlagi odstavka 2, ki jih je treba preveriti tudi z vzorčenjem ali analizo ali na oba načina, se lahko prilagodi, vendar se ne sme zmanjšati za več kot 50 %, in sicer na enega izmed naslednjih načinov:

- (a) z odbitjem števila posameznih ladij, za katere se morebitna neskladnost preveri z uporabo daljinskih tehnologij zaznavanja ali analitičnih metod s hitrim pregledom;
- (b) z določitvijo ustreznega števila, kjer se pregledi dokumentacije v skladu z odstavkom 1 opravijo na krovu vsaj 40 % posameznih ladij, ki se na leto ustavijo v zadevni državi članici.

Prilagoditev iz točk (a) in (b) se vnese v informacijski sistem Unije.

4. Od 1. januarja 2016 lahko letna pogostost vzorčenja države članice temelji na mehanizmih Unije, ki so usmerjeni in temeljijo na tveganjih, namesto na skladnosti z letno pogostostjo iz odstavkov 1, 2 in 3.

5. Ta člen se ne uporablja za Češko republiko, Luksemburg, Madžarsko, Avstrijo in Slovaško.

Člen 4

Pogostost vzorčenja goriv za plovila medtem ko se dobavljajo ladjam

1. V skladu s členom 6(1a)(b) Direktive 1999/32/ES in ob upoštevanju dobavljene količine goriv za plovila države članice izvajajo vzorčenje in analizo goriv za plovila med tem, ko jih ladjam dobavljajo dobavitelji goriv za plovila, registrirani v državi članici, za katero je bilo na podlagi evidenc v informacijskem sistemu Unije ali letnega poročila iz člena 7 vsaj trikrat v katerem koli letu ugotovljeno, da dobavljeno gorivo ni skladno s specifikacijami, navedenimi na dobavnici o oskrbi ladij z gorivom.

2. Ta člen se ne uporablja za Češko republiko, Luksemburg, Madžarsko, Avstrijo in Slovaško.

Člen 5

Metode vzorčenja za preverjanje vsebnosti žvepla v gorivu za plovila, ki se uporablja na krovu

1. V skladu s členom 3 države članice v primerih, ko se preverja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na krovu, uporabijo naslednji stopenjski pristop k vzorčenju in preverjanju skladnosti s standardi v zvezi z žveplom:

- (a) pregled ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladje z gorivom;
- (b) kot je ustrezno, enega ali oba izmed naslednjih načinov vzorčenja in analiziranja:
 - (i) analiza zapečatenih skladiščnih vzorcev na krovu ladij, priloženih k dobavnici o oskrbi ladij z gorivom, ki so bili odvzeti v skladu s pravilom 18(8.1) in (8.2) Priloge VI h konvenciji MARPOL;

(ii) odvzem vzorcev na krovu goriv za plovila za zgorevanje na krovu v skladu s členom 6, čemur sledi analiza.

2. Na koncu preverjanja in analize vsebnosti žvepla inšpektor za žveplo shrani podrobnosti in ugotovitve pregleda goriva ob upoštevanju zahtevanih informacij iz člena 7(a).

Člen 6

Odvzem vzorca na krovu

1. Države članice opravijo odvzem vzorca goriva za plovila na krovu z enim ali večkratnim odvzemanjem vzorca na mestu, kjer se nahaja ventil, namenjen odvzemu vzorca iz sistema za oskrbo z gorivom, kot je označeno na ladijskih ceveh za gorivo ali načrtu ladje in odobreno s strani uprave države zastave ladje ali pooblaščen organizacije, ki deluje v njenem imenu.

2. Če mesta iz odstavka 1 ni, je točka odvzema vzorca mesto, kjer se nahaja ventil, namenjen odvzemu vzorca, in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) dostop je enostaven in varen;
- (b) upoštevajo se različne vrste goriva, ki se uporabljajo v mehanizmu za zgorevanje goriva;
- (c) nahaja se naprej od rezervoarja za gorivo, ki je v uporabi;
- (d) nahaja se, kolikor je izvedljivo in z varnostnega vidika možno, blizu vhoda v mehanizem za zgorevanje ob upoštevanju vrste goriva, stopnje pretoka, temperature in tlaka za izbrano točko vzorčenja;
- (e) predlaga ga ladijski predstavnik, inšpektor za žveplo pa ga sprejme.

3. Države članice lahko odvzamejo vzorec na več kot enem mestu v sistemu za oskrbo z gorivom, da določijo, ali je možna medsebojna kontaminacija goriva, kjer ni v celoti ločenih sistemov za oskrbo z gorivom, ali v primeru, ko obstaja več rezervoarjev za gorivo.

4. Države članice zagotovijo, da se odvzeti vzorec hrani v zbiralniku za vzorce, iz katerega se lahko napolnijo vsaj tri steklenice za vzorce, ki so reprezentativne za uporabljeno gorivo za plovila.

5. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo naslednje:

- (a) ob prisotnosti ladijskega predstavnika steklenice za vzorce inšpektor za žveplo zapečati na način, ki omogoča nedvoumno identifikacijo;
- (b) dve steklenici za vzorce se preneseta na kopno za analizo;
- (c) eno steklenico za vzorce obdrži ladijski predstavnik za obdobje najmanj 12 mesecev po datumu odvzema vzorca.

Člen 7

Informacije, ki jih morajo vsebovati letna poročila

Letno poročilo o tem, kako goriva za plovila dosegajo skladnost s standardi v zvezi z žveplom, ki ga Komisiji predložijo države članice, vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) skupno letno število in vrsto neskladnosti izmerjene vsebnosti žvepla v pregledanem gorivu, vključno z obsegom neskladnosti za posamezno vsebnost žvepla in povprečno vsebnostjo žvepla, ki se določi po vzorčenju in analizi;
- (b) skupno letno število pregledov dokumentacije, vključno z dobavnicami o oskrbi ladij z gorivom, lokacijo oskrbe z gorivom, knjigami o oljih, ladijskimi dnevniki, postopki za menjavo goriva in zapisi;

- (c) zahtevke v zvezi z nerazpoložljivostjo goriv za plovila, kot je navedeno v členu 4a(5b) Direktive 1999/32/ES, vključno s podrobnostmi o ladji, pristaniščem za oskrbo z gorivom in države članice, kjer se je pojavila nerazpoložljivost, številom zahtevkov iste ladje in vrsto nerazpoložljivega goriva;
- (d) obvestila in protestni dopisi glede vsebnosti žvepla v gorivih, ki se nanašajo na dobavitelje goriv za plovila na njihovem ozemlju;
- (e) seznam z nazivi in naslovi vseh dobaviteljev goriv za plovila v zadevni državi članici;
- (f) opis uporabe alternativnih metod zmanjšanja emisij, vključno s preskusi in neprekinjenim spremljanjem emisij, ali alternativnih goriv in preverjanja skladnosti za neprekinjeno zmanjševanje emisij SOx v skladu s prilogama I in II k Direktivi 1999/32/ES za ladje, ki plujejo pod zastavo države članice;
- (g) kjer je ustrezno, opis nacionalnih mehanizmov, ki so usmerjeni in temeljijo na tveganjih, vključno s posebnimi opozorili, in uporabe ter rezultatov daljinskega zaznavanja in drugih razpoložljivih tehnologij, za prednostno razvrščanje ladij za preverjanje skladnosti;
- (h) skupno število in vrste sproženih postopkov za ugotavljanje kršitev ali kazni ali oboje, znesek glob, ki jih je pristojni organ naložil upravljavcem ladij in dobaviteljem goriv za plovila;
- (i) za vsako posamezno ladjo po pregledu ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladij z gorivom ali vzorčenju ali obojem:
 - (i) podrobnosti o ladji, vključno s številko IMO, vrsto ladje ter njeno starostjo in tonažo;
 - (ii) za preverjanje skladnosti za vrsto ladje poročila o vzorčenju in analizah, vključno s številom in vrsto vzorcev, uporabljenimi metodami vzorčenja in lokacijami odvzema vzorcev;
 - (iii) relevantne informacije o dobavnica o oskrbi ladij z gorivom, lokaciji oskrbe z gorivom, knjigi o oljih, ladijskih dnevnikih, postopkih za menjavo goriva in zapisih;
 - (iv) izvršilne ukrepe in pravne postopke, sprožene na nacionalni ravni, ali kazni ali oboje proti posamezni ladji.

Člen 8

Oblika poročila

1. Države članice lahko uporabljajo informacijski sistem Unije, da vanj neposredno po preverjanju vpišejo vse relevantne podrobnosti in ugotovitve pregleda goriv, vključno z informacijami v zvezi z vzorčenjem.
2. Država članica, ki uporablja informacijski sistem Unije za zapis in izmenjavo podatkov o preverjanju skladnosti, lahko uporabi letno agregirano zbirko prizadevanj za izvrševanje, ki jo zagotavlja informacijski sistem Unije, da izpolni obveznosti poročanja iz člena 7 Direktive 1999/32/ES.
3. Države članice, ki ne uporabljajo informacijskega sistema Unije, bodisi podpirajo povezavo med informacijskim sistemom Unije in svojim nacionalnim sistemom, kamor se lahko vsaj zapišejo, kjer je ustrezno, ista polja kot v informacijskem sistemu Unije, bodisi poročajo na elektronski način o vseh postavkah iz člena 7.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 16. februarja 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL